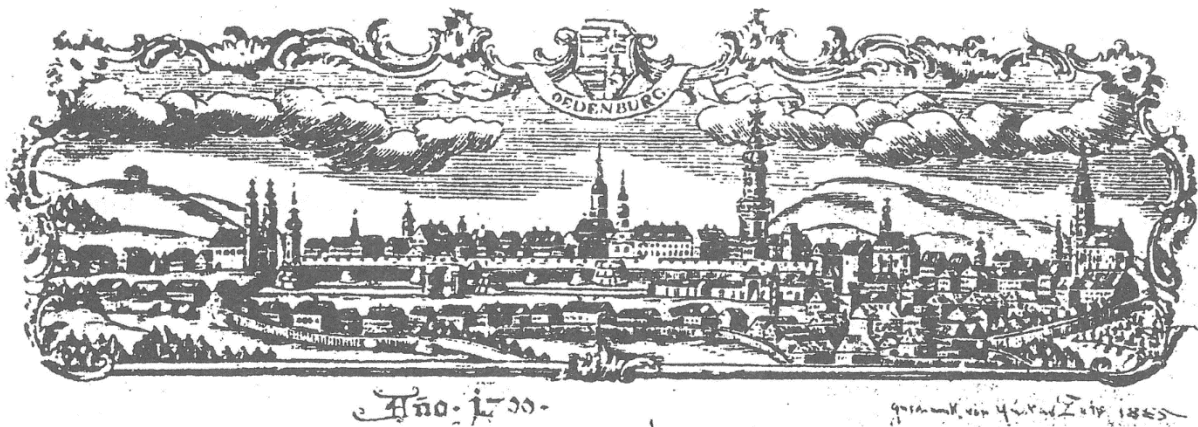

Soproni Egyetem Erdőmérnöki Kar

A 2021-ben tiszteletdiplomában részesült
erdőmérnökök rövid szakmai életrajza

Sopron
2021

*„Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.”
(Széchenyi István)*

Lectori Salutem
Tisztelet az Olvasónak!

Megindító kezet szorítani azokkal, akik itt, az Erdőmérnöki Karon sok évvel ezelőtt szereztek diplomát, akik életükkel az erdész szakma tökéletesen hiteles képviselői. Megindító, mert ebben a kézfogásban az erdő szeretetének, a természet tiszteletének, a tudás és tapasztalat hagyományának időtlensége jelenik meg. Szabad áramlás ez, amelynek részévé váltunk, válunk itt.

Az Erdőmérnöki Kar emblémájában öt tölgylevél fűződik egybe. A tölgy egyszerre szimbóluma az időtálló értéknek, a védelmet adó, tiszteletet parancsoló szilárd erőnek, az élet körforgásának, annak a kapcsolatnak, ami az őselemeket egymáshoz forrasztja, s szimbóluma annak az eltéphetetlen kapocsnak, ami az erdészek generációit egymáshoz köti. Fontosnak tartjuk, hogy kapcsolatban maradjunk akkor is, ha messze sodor egymástól az élet, akkor is, ha már aktívan nem dolgozunk a hivatásunk területén, mert ami összeköt bennünket, az valami egészen finom, szellemi erő, ami a családban az együvé tartozás érzését kelti kortól függetlenül. Ez a családi érzés mindig is jelen volt az erdészek közösségében, s itt az Alma Materben.

Ahogy a családban a nagyszülők a letisztult életbölcsséget képviselik, hasonlóképpen öregdiákjaink jelentik számunkra a szakmai tudás és tapasztalat tisztaságát, oktatóink e tudás és a hagyományaink forrását, diákjaink pedig azt az érdeklődést, kíváncsiságot, elszántságot és jobbitó szándékot, ami a jövő pozitív alakításához nélkülözhetetlen.

Megindító kezet rázni Önökkel, arany-, gyémánt-, vas- és rubindiplomás erdészekkel. Az Erdőmérnöki Kar nevében köszönöm, hogy vállalták az ezzel járó nehézségeket és megtiszteltek bennünket jelenlétükkel és emlékdiplomáik átvételével!

Sopron, 2021. szeptember hava

Dr. Heil Bálint
az Erdőmérnöki Kar megbízott dékánja

Az Erdőmérnöki Kar tiszteletdíplomásai 2021-ben

Gránitdiplomában részesül

Horváth Sándor

Rubindiplomában részesülnek

Hessz Jenő

Szentei (Steiner) Barnabás

Tóth Pál

Tóth Sándor Lajos

Zsilinszky Győző

Gyémántdiplomában részesülnek

André Béla Imre

Apt Kamill

Dr. Balázs István

Balsay Endre

Borovits Ferenc

Dobay Pál

Draskóy György

Ferencz Gyula

Dr. Herczeg Endre

Hohl Mária (Csutora Lászlóné)

Illés István

Dr. Jármay Éva Mária (Újváriné)

Kántor György

Kitzing Ferenc

Kocsis Tibor

Kurucz János

Dr. Ötvös Imre

Pintér László

Rétfalvi László

Rozsenich Tamás Imre

Dr. Safranyik László

Söveges Lajos

Sudár Lajos Miklós

Sümegh Nándor

Szabó Tivadar

Székely Lajos

Vigh István

Aranydiplomában részesülnek

Antal József

Bartos Gyula

Bejek László

Bencsics János

Bugovics Tamás

Erdős Péter

Erőss Péter

Gál Imre

Hegedűs Valér

Horváth Zoltán

Hurtony Ilona (Szűcsné)

Iványi Miklós

Kódai István

Dr. Lengyel László

Dr. Magas László

Manasseh Indangasi Kifani

Nagy László Károly

Nemes Lajos György

Okiror Jhon Mark

Papp Kálmán

Ponicsán Gábor

Právetz Antal

Roska László

Serfőző László

Dr. Solti Béla

Stolár Vince

Szabó Csilla (Radetzky Jenőné)

Szalay Sándor

Szilas Csaba

Sztancsik Lujza (Dorka János Lászlóné)

Takács Sándor

Tóth Kálmán

Dr. Trombitás Tamás

Várady János

Várnai Pál

Zsoldos Gábor

Gránitokleveles erdőmérnökünk

Horváth Sándor (Budapest, 1923) rubinokleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 288., kelte: 1946. október 4., kiállítója: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bányá-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara
Erdőmérnöki oklevelét 1946-ban szerezte meg. Első munkahelye a Váci Erdőigazgatóságnál volt. Erdőgondnoksági szakelőadóként Vácott, Diósjenőn, Kemencén és Nagymaroson dolgozott 1951 végéig. Ezt követően az újonnan alakult Erdőgazdasági Építőipari Vállalat építésvezetőjeként erdei út- és vasútépítési munkákat végzett a Börzsönyben, a Bakonyban, a Mátrában és a Pilisben. A vállalat felszámolása után a Pilisi Állami Erdőgazdasághoz került, és itt csoportvezetői, főelőadói munkakörben dolgozott az erdőfeltárási és parkerdei munkákat irányítójaként. 1964-től mellékfoglalkozóként a Táti Mgtysz-nél kőbánya üzemvezető, később az Esztergomi

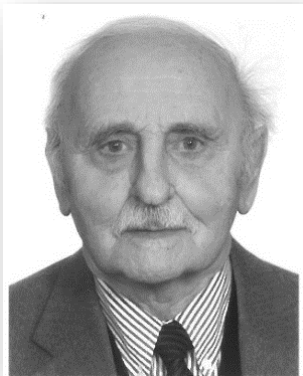
Városi Tanács VB-nél műszaki ellenőr.

1985 januárjában vonult nyugállományba. Nyugdíjasként tovább dolgozott műszaki ellenőrként a Városgazdálkodási Vállalatnál majd a Pilisi Parkerdő főépítésvezetőségénél 1992 júliusáig.

1992 és 1994 között az Esztergomi Önkormányzat képviselője volt és településfejlesztési bizottsági tagként tevékenykedett.

Több alkalommal részesült vállalati, főhatósági és miniszteri kitüntetésben. 1975-ben az Országos Erdészeti Egyesület Bedő Albert Díjjal tüntette ki.

Rubinokleveles erdőmérnökeink

Hessz Jenő (Fenyőfő, 1928) vasokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 115, kelte: 1951. július 30., kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

Aktív szolgálatát 1951-ben üzemegység-vezető helyettesként kezdte a Keszthelyi Állami Erdőgazdaságnál. 1952-ben újra megindítja a Tapolcai Fűrészüzemet, és annak üzemvezetője. 1952-53-ig a bakonyi Franciavágási Fűrészüzem vezetője, majd 1953-56-ig a Nyugat-magyarországi Fűrészek Szombathelyi Vállalatánál műszaki és termelési osztályvezető volt. 1956 őszétől Ausztriában egy nagy cellulóz- és papírgyárban Frantschachban, Karinthiában tevékenykedett, kezdetben beosztott mérnök, majd osztályvezető helyettes 1961-ig. 1962-69 között osztályvezető volt, ezt követően igazgatóhelyettes Graz-ban, egy stájerországi papír-, és a hozzá tartozó karintiai cellulózzgyárban. 1969-ben megpályázta egy nagy

német vállalatnál új forgácslemezzgyár megépítését Nidda-ban (Hessen Tartomány), és ezt üzembe helyezte 1971 elején. 1976-ban egy műanyaglemezzgyárral, 1988-89-ben egy farostlemezzgyárral bővült az üzem, melynek cégvezető igazgatója volt 1995-ig.

1995-ben véglegesen nyugdíjba vonult, és 2000-ig tanácsadóként dolgozott.

Tagja különböző országos és tartományi bizottságoknak, pl. fafelhasználás, bérügy, betegsegélyező, Ipari és Kereskedelmi Kamara, stb.

Több Kiváló Dolgozó valamint Díszoklevél a Hesseni Kormánytól, továbbá az Ipari és Kereskedelmi Kamarától elismerések tulajdonosa.

Olasz István (Kőszeg, 1928) vasokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 60, kelte: 1951. július 30., kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

1951-ben kezdte meg pályafutását a Kisalföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál kezdetben, mint üzemegység-vezető helyettes, majd a központi tervcsoport vezetője, később – egészen nyugdíjazásáig – erdőművelési vezető. Feladata a nagyüzemi öntözéses csemetenevelés kialakítása, a csemete-önellátás biztosítása, az élőfakészlet növelése érdekében a Duna-ártéren, a kisalföldi homok tájban és a Hanságban felajánlott területek betelepítése, korszerű erdőművelési eljárások, technológiák kialakítása, a szükséges gépek, eszközök beszerzése. Munkája során az egyetemi tanszékekkel – ahonnan jelentős segítsé-

get kapott feladatai elvégzéséhez – mindig jó kapcsolatot tartott fenn. Az egyetemi hallgatók részére 35 évig szervezett és vezetett gyakorlatokat; a tanári kar mindig értékelte ezirányú munkásságát. Eredményeket ért el különösen az akác, hazai és nemesnyárok nemesítésében, szaporításában, új fajták bevezetésében. Ebben nagy segítségére van az irányítása alatt létesített mintegy 150 ha kísérleti terület. Az Erdészeti Tudományos Intézet megbízása alapján 1993 óta végezte az erdészeti monitoringon belül az alábbi feladatot: hetente kerületnövekedés és talajvízszint mérése Lipót 4 A erdőrészletben, 6 db nemesnyár kísérleti parcellában (Vízierőmű hatásvizsgálat).

Az Erdőgazdaság Központi Nyugdíjas Klub elnöki tisztét tölti be. A Kertbarátok Szövetségének felkérésére szakmai előadásokat tart. Az OEE felkérésére vitaindító előadásokat tart.

Irodalmi munkássága: a Kisalföldi Erdőgazdasági Tájcsoport szerzői munkaközösségének tagja. Csemetenevelés irányelvei, 1967, Kisalföldi erdőgazdaság tevékenységét bemutató könyvek szerkesztése, 1963, 1973, 1993.

1951 óta az OEE tagja. Tevékenykedik az Erdőművelési Szakosztályban is. Az Erdőgazdaság szakszervezeti titkára 35 évig, a MEDASZ Megyei Bizottságának 32 évig tagja, 8 évig elnöke. A Hazafias Népfront Környezetünk Védelméért és Fejlesztéséért Működő Bizottságának tagja.

Számos kitüntetés, többek között a Nagyváthy János és Kaán Károly Emlékérem tulajdonosa.

Szentéi Barnabás (Sopron, 1926) vasokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 47, kelte: 1951. február 17., kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

1951-től 1953-ig az ERDŐKÉMIA ÁV-nál a Nyugat magyarországi Üzemegység (Szombathelyi székhely) üzemegység vezetője. Itt a nyugati határzónában gyanta-termeléssel foglalkozott. 1953 tavaszán politikai okok miatt áthelyezik Sopronba az Erdőipari, majd az ennek megszűnése után az Erdőgazdasági Technikumba mint tanár.

1956-ban a forradalom alatti ausztriai kapcsolata miatt az osztrák összekötője tanácsolta, hogy hagyja el az országot 2-3 hónapra.

1957-ben 2 hónapi menekült-tábor után egy észak-svédországi erdőipari kombinátnál kapott állást. Az első három hónapban légifelvétel alapján erdészeti térképeket készített. Miután a főnöke fel-

fedezte hogy ő erdő-„MÉRŐK”: és nem erdő-„GAZDA” mint a svéd kollégák, – a svéd nyelv tanulása mellett – megbízást kapott: hogy dolgozzon ki a vállalat teljes erdőbirtokára (600 000 ha) egy erdei úthálózati tervet, a gazdaságossági elvek alapján. Ez egy svéd egyetemi tanár által kidolgozott matematikai, optimalizáló, számítógépes rendszerrel történt. Ekkor találkozik életében először computerrel.

1960-ban, miután már beszéli a svéd nyelvet, egy erdőgazdasági egység (92 000 ha, 14 erdész, kb. 150 munkás, 25 traktor, 30 tehergépkocsi) vezetője lett egészen 1970-ig. Ez alatt az idő alatt kezd számítógépes tanfolyamokra járni önkéntes alapon.

1970-ben végleg áttér a számítógépes pályára. A svéd erdészeti és erdőipari vállalatok közös számítógépközpontjában kap állást. Először 1 évig programoz, utána kb. 4 évig, mint rendszer-analitikus dolgozik erdészeti és erdőipari témákkal. Ekkor mind jobban kezdi magát specializálni a fűrészipari problémákra. Nem csak a technológiára, hanem a vállalatvezetés információ szükségletére és az ebből kiszűrhető döntési kérdésekre is készít rendszereket.

1975-ben, egy állítható, többpengés körfűrészeket gyártó vállalat megbízására megtervezi egy a pengeosztást, a maximális haszon alapján optimalizáló, az anyagfolyamatot figyelembe vevő automatikus fűrész- rendszer tervét. Az optimális pengeosztás kiválasztására a program az integrált vállalati irányítási rendszertől is kapott információt. A fűrészüzem megépült.

1976-ban egy amerikai útján találkozik a szatellit-képek mezőgazdasági analitikusával. Visszajöveletekor megbízást kap a vállalat vezetőségétől, hogy a katonai kutató intézettel együtt dolgozzon ki a skandináv erdőgazdaságokra alkalmazható hasonló eljárást. Ugyanekkor kezd foglalkozni a GIS svédországi, erdészeti bevezetésével.

1979-től kezdve mind több feladatot kap erdőgazdasági és ipari vállalatok átvilágítására és javaslatot ad megfelelő integrált vállalati irányítási rendszerek bevezetésére és azok megszervezésre. Egy ilyen feladat elvégzésére kapott többek közt megbízást a svéd munkaadó vállalata 1981-82-ben a magyar Földművelési Minisztériumtól, amit ő készített el. A munka egy erdőgazdasági vállalat fűrészét és más egységeit érintette. A megadott javaslatok zömét akkor nem hajtották végre politikai okok miatt, bár a megbízás szövege előírta, hogy „nyugati tapasztalatok alapján kell az előírt eredményt elérni”. Később, a privatizáció után, az új tulajdonos alkalmazta a javaslatokat.

1977-től kezdve, több éven át, különféle magyarországi erdészeti szervek meghívására többször tartott előadásokat és tanfolyamokat Magyarországon a skandináv számítógépes rendszerekről, többek közt Budapesten, Sopronban és Szombathelyen.

1982-től 84-ig egy erdészeti technikusokat képző főiskolán komputer technikát és számítógépes erdészeti- és ipari alkalmazásokat adott elő.

1984-ben egy minisztériumi szervhez került. Birtokpolitikával foglalkozik. Többek közt egy erdő- értékszámitási és piacértékelési, matematikai rendszert dolgoz ki számítógépre.

1984-től több szakmai tanulmányutat vezet Magyarországra svéd szakemberek részére.

1990-ben az állami munkája mellett egy magánvállalatot alapít, amin keresztül vállalat-tanácsadással foglalkozik, többek közt magyar vállalatoknál (FÜRLEMHO, Zalai Erdőgazdaság, ERDÉRT stb..)

1989. augusztus végén 18 svéd vezetőállású erdészrel tanulmányutat vezet Magyarországra. A tanulmányutat dr. Herpay Imre (ekkor már nyugalmazott) professzorral szervezi.

1991-ben nyugdíjba ment mint Byrädirektör (ez állami állásnál kb. osztályvezető igazgató).

Tóth Pál (Zanat, 1928) vasokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 72, kelte: 1951. augusztus 31., kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

1951 októberében lépett állami szolgálatba a Bánokszentgyörgyi Állami Erdőgazdaságnál, erdőművelési előadóként. 1951 decemberétől 1953 márciusának végéig a fenti erdőgazdaság Budafai Üzemegységénél üzemegység-vezető helyettes. Ekkor megszűnt a Bánokszentgyörgyi Erdőgazdaság. Lentibe helyezték, az ottani erdőgazdaság Lenti Erdészeténél erdészetvezető helyettes, majd az erdőgazdaság központjában erdőművelési előadó. A gazdaság megszűnése után, kérelmére áthelyezték a Sárvári Állami Erdőgazdasághoz, ahol 1955 márciusától kinevezték a Vasvári Erdészet vezetőjévé. E helyről és munkakörből ment nyugdíjba, 1988-ban, 33 évi vasvári szolgálat után. Közben a Sárvári Erdőgazdaság is meg-

szűnt, az új főnökség Szombathely lett, majd Szombathelyi Fakombinát, Falco. A Fakombinát átszervezte az erdőgazdaságot, főmérnökségeket hozott létre, és a Vasvári Főmérnökség élére főmérnöknek nevezték ki.

Nyugdíjasként nem vállalt állami szolgálatot. Vasváron több ciklusban tanácsstag és VB tag volt.

Szakirodalmi munkássága nincs, de erdészete területét 50%-kal növelte (2000 ha-ról 3000 ha-ra) a 33 év alatt, parlag területeken végzett erdőtelepítésekkel.

Több Kiváló Dolgozó, valamint a Kiváló Társadalmi Munkáért Arany Fokozat, az Eredményes Fásítási Munkáért Dicsérő Oklevél, továbbá a Kiváló Munkáért Miniszteri Kitüntetés tulajdonosa. Az OEE 2005-ben részére Bedő Albert Emlékérmét adományozott.

Tóth Sándor Lajos (Kőszeg, 1929) vasokleveles erdőmérnök

Címe: Oklevél száma: 133, kelte: 1951. augusztus 31., kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

Egyetemi évei alatt érdeklődése a híresen jól oktató technikai tárgyak felé fordult, így első munkahelye a diploma megszerzése után az FM Erdőtervezési Osztály Feltáróút Tervező Csoportja. Néhány hónapi munka után tényleges katonai szolgálatra vonult be, ahol pár hónapos kiképzés után mérnöki beosztást és besorolást kapott. Építésvezetői feladatokat látott el az ország déli határán az akkor folyó katonai védelmi vonal építésénél.

1953-ban leszerelt, de korábbi munkahelye helyhiányra hivatkozva nem alkalmazta. Érdeklődése ekkor a bányászat felé fordult, és ebben soproni baráti körének nagy része volt. 1954-től 1957-ig a Bal-

linkai Szénbányák Mérnökség vezetője, majd 1957-ben visszatért az erdészeti kötetébe, és a Budapesti Erdőgazgatóság állományában az egész ország területére vonatkozóan műszaki ellenőri munkát végzett, az erdei főfeltáró utak építésénél. Családi okokból 1958 közepétől ismét a bányáiparba tért át, és 1990-es nyugdíjazásáig – különböző beosztásokban – itt is maradt.

1958 és 1963 között beruházási osztályvezető a Fejér Megyei Bauxitbányászatnál, ezt követően bányalétesítési főmérnök a Magyar Alumíniumipari Trösztnél. 1974-től nyugdíjazásáig az Alumíniumipari Tervező és Kutatóintézet Bányatervezési Irodájának osztályvezetője, majd irodavezető helyettese volt. Az Alutervnél töltött idő alatt alkalma nyílt erdészeti tevékenységet is végezni. Egy vállalati gazdasági munkaközösség alapításával felhagyott bányaterületek – azelőtt erdőgazdasági területek – rekultivációs munkáinak (mechanikai, biológiai) tervezését végezte.

Nyugdíjba vonulása után, 1992-93-ban a Szenzor Szervező Kft-nél vagyoneértékelőként dolgozott. 1994-2002 között a Telki Községi Önkormányzatnál tevékenykedett, vállalkozóként. Közművek, utak, és a csapadékvíz-elvezetés terén végzett tervezői és műszaki tanácsadói munkát. 2002-től a mai napig a családi céggel 1957-től működő M+S 2000 Mérnöki Szolgáltató Bt. keretében végez tervezői tevékenységet. A tervezési tevékenységet a Magyar Mérnöki Kamara tagjaként, közlekedési és vízügyi tervezői jogosítvánnyal végezte.

Bányáipari tevékenysége idején háromszor kapott Miniszteri, többször Kiváló Dolgozó, valamint arany, ezüst és bronz Bányászati Szolgálati Érdemérem kitüntetést. Tagja az Erdészeti, Bányászati és Hidrológiai Egyesületnek, valamint a Magyar Útügyi Társaságnak.

Zsilinszky Győző (Rozsnyó 1929) vasokleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 97, kelte: 1951. december 20., kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara
Erdőmérnöki pályafutását 1952-ben a Miskolci Erdőgazdasági Egyesülés Műszaki Osztályán vasútügyi és gépesítési előadóként kezdte, ami a Lillafüredi Kisvasút, valamint kitermelő és szállító gépek felügyeletét jelentette. Átszervezés után erdészetvezető volt Parasznyán és anyagforgalmi előadó Diósgyőrben, a Sajó-völgyi Erdőgazdaságnál. 1954-ben visszatért Sopronba, ahol tanársegédként tanított a Földmérőmérnöki Kar Fotogrammetria Tanszékén, 1956-ig. 1957-ben a sors Kanadába sodorta, így Torontóban, a Természeti Kincsek Minisztériumának Erdőrendezési Hivatalában dolgozott. Ontario erdeit ekkor kezdték újratérképezni, egy új módszerrel, légi fényképek interpretálása alapján, 440 000 négyzetkilométert, 20 évre elosztva.

Nyári terepmunkáját kihasználva, 1959-ben leírta és illusztrálta az ontarioi fafajok jellegzetességeit a légi fényképeken. Ennek kéziratát 1960-ban készítette el, és 1963-ban kézikönyvként kiadásra is került. 1959-től a fotointerpretáció program felelőse, majd 1967-től a légi fényképezési technológia fejlesztésével foglalkozott. 1973-ban alapítója és igazgatója lett Ontario Távérzékelési Központjának, és 1975-től professzora a Torontói Egyetem Erdészeti Karának is. 1989-ben nyugdíjba vonult, ami után szakértői tevékenységet folytatott, valamint tanfolyamokat tartott erdő- és geomorfológia fotointerpretációjának témakörében.

Szakirodalmi munkássága számottevő, többek között tartalmazza a fent említett kézikönyv két kiadását, előadásait a Nemzetközi Fotogrammetria és Távérzékelés (ISPRS) Kongresszusain, valamint az Erdészeti Kutatás Nemzetközi Konferenciáin (IUFRO).

Tagja az Ontariói Mérnöki Kamarának 1969-től, mint kultúrmérnök. Elnöke az IUFRO Távérzékelés Csoportjának 1984-88 között. 1968-tól 1989-ig lektora a Nemzetközi Fotogrammetria szakmagazinnak.

A Kanadai Erdészeti Egyesület 1973-ban legmagasabb kitüntetésével, az Erdészeti Érdemrend aranyérmével tiszteli meg, a fotogrammetria és távérzékelés technológiájának sikeres erdészeti alkalmazásáért és tanításáért.

Gyémántokleveles erdőmérnökeink

André Béla (Szombathely, 1937) aranyokleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 6/1961., kelte: 1961. június 19., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

A soproni Erdőmérnöki Főiskolára 1955-ben nyert felvételt. 1956 őszén – a forradalom leverése után – a főiskolai hallgatók többségével Kanadába távozott. Közel egy év után – a néhány hazatérő közül elsőként – folytatta tanulmányait Sopronban. Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg.

1961. július 1-jétől gyakornok volt az Észak-zalai Állami Erdőgazdaság Zalaegerszeg-Nekeresdi Erdészeténél, majd az év őszén a Zalaegerszeg-Alsóerdei Erdészethez helyezték át, ahol 1962. január 1-től erdőművelési műszaki vezető munkakört töltött be. 1964 februárjában az erdőgazdaság zalaegerszegi géptelepének, majd 1964. október 1-jétől az újonnan alakult Zalaegerszegi Műszaki Erdészeti vezetőjévé nevezték ki. E munkakört töltötte be a jogutód

cégnél, a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál is 1984 végéig.

1985 elejétől a műszaki tevékenységgel kibővített Zalaegerszegi Erdészetnél erdészetvezető, majd 1986-tól 1993 végéig erdészetigazgató volt.

1990-1992 között az erdőgazdaság Vállalati Tanácsának elnökhelyettesi tisztét is betöltötte. 1993. október 1-jétől az ÁPV Rt. a Zalaerdő Rt. igazgatósági tagságával bízta meg, amely 1996. május 22-ig tartott. 1994. január 1-jétől a Zalaerdő Rt. nagykanizsai központjában, mint közgazdasági osztályvezető-főmérnök dolgozott nyugállományba vonulásáig, 1997 végéig.

1998 - 2002-ig a Zalaerdő Rt. faipari kft-inek felügyelő bizottsági elnöke volt.

1965-től foglalkozott felnőtt erdészszakmunkás képzéssel. 1985-től a TIT Zala megyei szervezeténél oktatott folyamatosan, és iskolarendszerű, valamint iskolarendszeren kívüli szakmai vizsgákon elnöki teendőket látott el.

Sportvezetőként jelentős társadalmi tevékenységet végzett. Huszonöt évig elnöke volt a Zala Megyei Atlétikai Szövetségnek. Atlétika sportágban országos minősítésű versenybírói jogosítvánnyal rendelkezett. Egyik alapítója, majd alelnöke is volt a Zalaegerszegi Városvédő Egyletnek.

2006-ban a Zalaerdő Zrt. Központja Nyugdíjas Erdész Klubjának alakulásakor a klub tagjai elnöknek választották.

Munkásságát Erdészet Kiváló Dolgozója (1973), Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetésekkel (1978, 1987), valamint a Testnevelés és Sport Érdemes Dolgozója (1969) és Kiváló Dolgozója (1975), a Magyar Népköztársasági Sportérdemérem bronz fokozata (1980), a TIT Aranykoszorús Jelvény (2002) és a Kiváló Ismeretterjesztésért-emlékplakett (2006) kitüntetésekkel és ismeretterjesztő munkáját „Öveges József” Emlékplakettal ismerték el. 2017-ben a Földművelésügyi miniszter az „Életfa Emlékplakett” ezüst fokozata kitüntetésben részesítette.

Apt Kamill (Barcs, 1937) aranyokleveles erdőmérnök
Oklevél kelte: 1961., kiállítója: The University of British Columbia
Faculty of Forestry

Erdőmérnöki Diploma: 1956 (Sopron) – 1961 (Vancouver),

1958-59: Ifjúsági Kör alelnöke,

1959-61: Ifjúsági Kör elnöke.

1961: Rövid alkalmi munkák, mint erdész, mint mérnök és mint segédmunkás.

1962: Mannix Mines, Port MacNeill, Kanada, B.C. Magnetit bánya.
Elején csillás majd bányász.

1963: júliusig Jarvis Inlet. Erdőfeltárás, segédmérnök.

1963: augusztustól 1967. áprilisig Dél-Amerika, Kolumbia, Antioquia. Alagút- és gátépítés. Miraflores gát- és alagút rendszer, Rio Negro - Medellín alagút (8,5 km), Rio Nare földgát. Kultúrmérnöki beosztásban

1967-68: Vancouver, UBC, Erdészeti Tudományok Kandidátusa

(Master Degree) megszerzése

1968-71: Újfundland. Canada Land Inventory, Recreation Capability. Újfundland és Labrador feltérképezése, a rekreációs részleg vezetőjeként. A Torngat Mountains és a Mealy Mountains Nemzeti Parkokat javaslata alapján jelölte és fejlesztette ki a Kanadai Központi (Föderális) Kormány.

1971-73: Újfundland, Tartományi Park Mérnök. Újfundland Tartomány parkterületeinek tervezéséért, építéséért és az infrastruktúrák fizikai fenntartásáért volt felelős.

1973-80: Victoria, Brit Kolumbia, Erdészeti Szerviz, Mérnöki Osztály. Vízugyűjtőmedencék tisztítása, víz alatti fakitermelési kísérletek, erdőfeltárás, útépítés és gépesítés. „Project Manager”, aztán szakelőadó, majd részleg vezető.

1980. augusztus–1992. július: Rekreációs Osztály, Tervezési és Tájvédelmi Szakelőadó, majd Osztály Igazgató. A hosszútávon fenntartható erdőgazdálkodás szívérványát kergette a globális kapitalizmus ege alatt. 1992-ben nyugdíjba ment.

1992-95: Siklós, Baranya Megye. Szőlősgazda. Aranyérmes oportó, ezüstérmes rozé bort készített.
1996-97: Brit Kolumbia. Mint magánvállalkozó, konzultáns, Négydimenziós Tervezés néven vállalt munkákat, az Erdészeti Minisztériumon keresztül, vizuálisan érzékeny területek fejlesztésében.

Dr. Balázs István (Sopron, 1935) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 30-1961., kelte: 1961. június 22., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

1961 és 1963 között a Kisalföldi Állami Erdőgazdaság Kapuvári Erdészeténél gyakornok, majd a Soproni Postaigazgatóságon műszaki előadó, és egy évig a Veszprémi Erdőmérnöki Főiskola Növénytani Tanszékén egyetemi tanársegéd és tudományos kutató. 1967-től 1991-ig a Pest megyei tanács VB Mezőgazdasági Osztályon megyei vadászati felügyelő, fa-, természetvédelmi és vadászati csoportvezető, a megyei trófeabíráló bizottság és a megyei állami vizsgálóbizottság elnöke. 1991-93 között Tipo-Press Kiszövetkezet kereskedelmi igazgatója. 1993-tól 1998-ig FVM Erdészeti Hivatal főtanácsosa, szakmai tanácsadó címmel, főosztályvezető-helyettesi besorolással. 1998-tól 2001-ig a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Humánpolitikai Főosztályán főosztályvezető. 2002-2004 között a Vadászati Kulturális Egyesület ügyvezető igazgatója. 2003-tól a Pátria Consult Vagyonértékelő és Gazdasági Tanácsadó Rt-nél erdő-ingatlanbecslő szakértő, majd 2005-től erdő-, vadászati és erdőérték-kárbecslő igazságügyi szakértő. 1995-1998 között a Pilisi Parkerdőgazdaság Zrt., 1998-2001 között a Zalaerdő Zrt igazgatósági tagja ill. a Felügyelőbizottság elnöke.

Mezőgazdasági tudományok doktora (Gödöllő 1982), vadgazdálkodási szakmérnök (Gödöllői Agrártudományi Egyetem, 1980) és felsőszintű erdő- és kárérték szaktanfolyami végzettséggel (Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar 2003) rendelkezik.

Tudományos munkásságát 4 önálló kiadvány, 8 kiadvány illetve könyv társszerzőként, 1 szakjegyzet és 270 cikk jelzi.

Az Országos Erdészeti Egyesület választmányának tagja 1970 óta, az OEE Pest Megyei Tsz, majd Magán-erdőgazdálkodó Helyi Csoport elnöke 1970 óta, és az OEE Magán-erdészeti Szakosztály titkára, elnöke.

Munkásságát – többek között – az Erdészet Kiváló Dolgozója, METESZ díj, Kaán Károly Emlékérem, Pro-Silva Hungariae (A magyar erdőért) Nimród bronz-, ezüst-, arany emlékérem, valamint Hubertus arany- és gyémántérem adományozásával ismerték el.

Balsay Endre (Sopron, 1937) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 11-1961., kelte: 1961. június 20., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. 1961-től a Kisalföldi Állami Erdőgazdaság központjában erdőművelési előadóként, 1964 júniusától az Észak-hansági Erdészet erdőművelési műszaki vezetőjeként dolgozott. 1969-től a Dél-hansági Erdészet vezetője, igazgatója volt az 1997. évi nyugdíjazásáig. Nyugdíjasként részt vesz a magánerdőkben folyó munkák szervezésében.

Szakmai pályafutása a hansági láptájakon történő erdőgazdálkodáshoz, az ottani nyárfatermesztés bevezetéséhez kötődött. Munkatársaival kidolgozta a gépesítésen alapuló, legjobb eredményt biztosító technológiai folyamatot, számtalan újítással kiegészítve azt. Szervezésében jött létre a dél-hansági feltáró úthálózat, ami a lápvidék történetében új távlatokat nyitott meg. Az erdőmérnök-,

erdésztechnikus hallgatók egymást követő generációi számára évtizedeken át szervezte a lápfasítást, nyárfatermesztést bemutató tanulmányutakat. 1974-ben édesapjával együtt javasolta és előkészítette a Hansági Tájvédelmi Körzet megalapítását. Az EOO győri helyi csoportjának két cikluson át elnöke volt.

Munkájával kapcsolatos észrevételeit, eredményeit több, az erdészeti szaklapokban (Az Erdő, Erdészeti Lapok) megjelent tanulmányaiban tette közzé. Ezen kívül két, a hanság-cseri erdőgazdálkodással kapcsolatos könyv szerzője, továbbá („Menekülés a Hazából -Déli-Hanság, 1956. november-december” címmel, szerzőtársával) feldolgozta az 1956-os forradalom és szabadságharc utáni, Hanságon át megvalósult menekülés történetét, ebben az itteni erdészek elvülhetetlen érdemeit.

Munkásságát Bedő Albert Emlékéremmel, Pro Silva Hungariae díj adományozásával, három alkalommal az Erdészet Kiváló Dolgozója, továbbá Életfa Emlékplakett Ezüst Fokozata miniszteri kitüntetésekkel ismerték el. Ezen kívül számos, a közéleti tevékenységét méltató elismerésben részesült

Borovits Ferenc (Kosd, 1936.) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 15-1961., kelte: 1961. június 20., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

1956 őszén másodéves. Mint a többi soproni egyetemista, „tette a dolgát” a forradalom alatt. November 4-én Ausztriába, majd onnan Kanadába, Vancouverbe távozott. 1957 őszén visszatért Magyarországra, és folytatta tanulmányait Sopronban. Egy év kihagyással 1961-ben végzett.

Egy év erdőrendezési gyakorlat után műszaki vezető a Börzsönyi Állami Erdőgazdaságnál 3 évig. Ezután a Szolnok Megyei Állami Erdőgazdaságnál illetve a Nagykunsági EFAG-nál csoport- illetve osztályvezető 1972-ig. 1978-ig az Állami Gazdaságok Országos Központja Pest-Nógrád Megyei Főosztályánál dolgozik. 1984-ig az ERFATERV-nél csoportvezető. 1990-ig termelőszövetkezeteknél dolgozik.

1990-től 1996-ig polgármester Kosdon. Ekkor nyugdíjba vonul. Mint nyugdíjas vállalkozó autópálya-építésen dolgozik 2002-ig.

A kanadai „kirándulás” döntően meghatározta szakmai pályafutásának lehetőségeit: csak középvezetői szintig juthat. Állandó megfigyelés alatt tartották 1990-ig. Ennek ellenére vallja, hogy nem bánta meg, hogy 1957-ben visszatért hazájába.

Kezdeményezésére 2000-ben – és azóta minden évben – szülőfalujában évente megünneplik az elmúlt egy év alatt született babákat és szüleiket. Célja. a család erősítése és a gyermekáldás növelése.

Dobay Pál (Dorog, 1937) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 7-1961., kelte: 1961. június 19., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

1955-56. között a Pilisi Állami Erdőgazdaság Dorogi erdészeténél erdőápolóként dolgozik, majd 1956-61. között főiskolai hallgató az Erdőmérnöki Főiskolán. Végzése után, 1961-től 1964-ig üzemtervező erdőmérnök az Állami Erdőrendezésnél. 1964-től 1997-ig a Budapesti Erdőfelügyelőségénél és jogutódjainál erdőfelügyelő, erdő-főfelügyelő, majd főtanácsos.

Főbb szakirodalmi munkái (a WHO IS WHO Magyarországon 5. kiadása szerint):

- Régi erdei mesterségek a Pilisben
- A Délnyugat-Pilis helyneveinek magyarázata
- Az ember múltbéli tevékenysége a Pilisben (Ember a Pilisben)
- Német kísérelt a Budapest körüli szovjet ostromgyűrű

áttörésére a Pilisen át 1945 januárjában (Ahogy egy itt élő felderítette)

- Pálosok a Pilisben és a Pilisből (A Pálos rend születése és elterjedése)

Évekig tagja volt AZ ERDŐ Szerkesztőbizottságának.

A pilisi erdők ill. a térség szolgálatát nyugdíjazása után is évekig folytatta.

Munkásságát Eredményes Fásításért oklevéllel (1990.), és Ember az Erdőért (1997.), továbbá Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete Emlékéremmel (2004.) ismerték el.

Draskóy György (Budapest, 1930) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1961. május 25., kiállítója: The University of British Columbia Faculty of Forestry

Képesítés: Bachelor of Science in Forestry (BSF 1961.), (equivalent to 'Okleveles erdőmérnök' of Sopron University, Hungary), University of British Columbia, Vancouver, BC, Canada, May 25, 1961, Diplomaterv: The history of the forest stands around Lake Louise in the Rocky Mountain, Alberta.

MF 1969, UNB: Master of Forestry, University of New Brunswick, Diplomaterv: Policy for Newfoundland and Labrador Regional Parks.

Munkakörök az újfoundlandi kormányznál:

1961-1963. District 4H Worker, Corner Brook Newfoundland. Ifjúsági vezető képzés.

1963-1965. Parktervező.

1965-1967. Supervisor of Recreational Land Use Capability Program (Újfundland földterületének minősítése rekreációs célú hasznosítás szempontjából légi felvételek alapján.)

1967-1987. Chief of Park Interpretation of Newfoundland Parks. Az Újfundland-i parkerdőkben megalapította a Fakitermelési Múzeumot és több mint 20 parkerdővel kapcsolatos publikációt tett közzé, és száznál több természetörténeti kiállítást szervezett a parkerdőkben. Számos tanösvényt, bemutató teret és kilátót tervezett.

1987-től nyugdíjas.

A parkerdőkben kifejtett munkásságát a Federal Provincial Parks Council a Meritorious Service to Canadian Parks Merit Award kitüntetéssel ismerte el. 2006-ban, az 1956-os forradalom félévszázados évfordulója alkalmából a magyar állam 'Forradalom Hőse' kitüntetését kapta, a szenátéri harcokban való részvételért.

Elismert fotográfus, több mint háromszáz fényképe jelent meg könyvekben, folyóiratokban. Több kiállításon díjat nyert, Erdélyben önálló kiállítása volt. Kitünt, mint sportoló is, Magyar Bajnok a 4x100 vegyesváltó úszásban (1951), barna öves karatés és nyolcvan évesen is sárkányhajós versenyző. Több országban keresett Reiki mester, 300-nál több tanítványa van.

Ferencz Gyula (Sopron, 1937) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 40-1961., kelte: 1961. június 22., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. 1961-62. között a Fatechnológia Tanszéken tanársegédként dolgozott. 1962 szeptemberétől a Nógrádi Szénbányászati Tröszt Anyag- és Áruforgalmi Osztályán, majd 1970-től osztályvezetőként az Anyag- és Áruforgalmi és Kereskedelmi Osztályon dolgozott. Közben a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen terv-matematikusi diplomát szerzett. 1975-80-ig a Nógrádi Szénbányászati Tröszt kisterenyei üzeménél üzemigazgató, majd 1980-tól az Erdért Vállalat Kisterenyi telepének igazgatója, innen ment nyugdíjba 1995-ben.

Munkásságát miniszteri kitüntetésben és többszörös kiváló dolgozói

kitüntetésben részesítették.

Életének egyik meghatározó tényezője a sport, ezen belül is a labdarúgás. 10 éven keresztül a Salgótarján BTC, NB I-es csapatnak tagja és csapatkapitánya volt. Több mint 200 NB I-es mérkőzésen szerepelt, és kétszer tagja volt a magyar „B” válogatott csapatnak. Később, az aktív labdarúgás befejezése után, mint társadalmi sportvezető szerzett érdemeket. Két ciklusban is tagja volt a Magyar Labdarúgó Szövetség elnökségének. 15 éven keresztül a Nógrád Megyei Labdarúgó Szövetség elnöke volt. Társadalmi

tevékenységéért több elismerésben részesült: Magyar Sportért Érdemérem, Magyar Labdarúgásért Aranyérem, Puskás Emlékérem, Nógrád megye Sportjáért, Salgótarján Sportjáért Emlékérem. 1997-ben Nemzetközi Sportmenedzseri Diplomát szerzett.

Dr. Herczeg Endre (András) (Tornyiszentmiklós, 1937) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1961. május 25., kiállítója: The University of British Columbia Faculty of Forestry

További tanulmányok: MS és Phd diploma-University of California Berkeley, kémiai vonalon.

Munkaadó az USA-ban: Shell kémiai vállalat.

Érkezés Svájcba 1978 évben.

Egyéni vállalat megalapítása Svájcban és Németországban kémiai vonalon: speciális kémiai anyagok kidolgozása közlekedési és egyéb más ipari célokra.

Publikációk:

- Wettability of Wood (Forest Products Journal USA)
- Water Emulsion, Corrosion Resistant Coating for Nonferrous Alloys (SAMPE Journal USA)
- Surface Chemical Characteristics of Epoxy Resins (SAMPE Journal USA)

Hohl Mária (Csutora Lászlóné) (Magyarszentmiklós, 1938) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 2-1961., kelte: 1961. június 19., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. 1961-től 63-ig a Ládaipari Vállalat Körömdi Kirendeltségénél dolgozott gyakornoki, majd művezető-helyettesi munkakörben. 1963-ban az OEF 4. sz. Zalaegerszegi Erdőrendezőségéhez került, ott 1968-ig üzemtervező munkakörben dolgozott. 1968 januárjától területrendezési előadónak nevezték ki a Zalaegerszegi Állami Erdőrendezőséghez. 1980-tól a jogutód MÉM Állami Erdészeti Szolgálat Zalaegerszegi Erdőtervezési Irodájánál termőhelyfeltárási és területrendezési feladatokat látott el 1993. január 22-i nyugdíjba vonulásáig.

Dr. Jármay Éva (Ujváriné) (Budapest, 1937) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 12-1961., kelte: 1961. június 20., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

1961 és 1963 között a Budapesti 1. sz. Erdőrendezőségen dolgozott, mint üzemtervező. 1963-ban nyert felvételt az Erdészeti Tudományos Intézetbe. Kezdetben műszaki ügyintéző, a későbbiekben tudományos munkatárs, főmunkatárs, majd tudományos tanácsadó kinevezést kapott. 1987-től 1991-ig az ERTI Nemesítési Osztályának osztályvezetőjeként tevékenykedett.

1961-ben kötött házasságot. Férje – Újvári Ferenc – szintén erdőmérnök és évfolyamtárs volt, 2009-ben elhunyt.

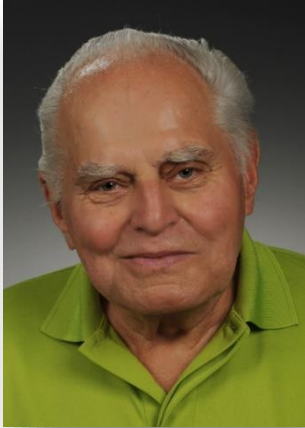
Egyetemi doktori címmel rendelkezik. 1983-ban – a Sopronban végzett erdőmérnök nők közül elsőként – tudományos fokozatot szerzett a Magyar Tudományos Akadémián: mezőgazdasági (erdészeti)

tudomány kandidátusa. Tudományos munkásságát 6 könyvrészlet, 50 tanulmány és cikk jelzi.

1987-től 2008-ig a MTA Erdészeti Bizottságának tagja.

Munkásságát többek között Vadas Jenő Emlékéremmel (Erdészeti kutatásért) és Pro Silva Hungariae (A magyar erdőkért) díjjal ismerték el.

Kántor György (Kádárta, 1938) aranyokleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 20/1961., kelte: 1961. június 20., kiállítója: Erdő-
mérnöki Főiskola

1961-ben megszerezett erdőmérnöki oklevelével a kiírt álláshelyek közül a Nyugat-magyarországi Fűrészek (Szombathely) Lenti fűrészüzemét kapta meg. Itt üzemmérnökként termelésirányításban dolgozott, akkor 4 keretfűrész két műszakban fenyő és lombos fát fűrészelt fel. 1966 decemberétől a Budapesti Fűrészek Szolnoki Fűrészüzemébe helyezték át, ahol mint üzemmérnök főművezető, üzemvezető, végül gyáregységi igazgató tevékenykedett. Időközben az akkori elsődleges nagy faipari vállalat FÜRLEMHÓ-vá alakult át. Itt 1992-ig dolgozott, de a rendszerváltás a faipart „törölte”, az akkor üzemelő vállalatok (Tuzsér, Mátészalka, Soroksár, Szolnok) több, elsődleges faipari, szovjet fenyő rönköt feldolgozó fűrészüzeme szűnt meg. 1992 áprilisától a munkahely megszűnése

révén munkanélküli, majd pár hónap múlva teljesen munka-vesztes lett. Nem kapott sem előnyugdíjat, sem rokkantnyugdíjat, sem karkedvezményt, sem nyugdíjat. 57 éves elmúlt, mikor előnyugdíjat kapott, 30 év termelésirányítás után. Pályafutása 54 évesen fejeződött be, tevékenységét nem tudta és nem lehetett folytatni.

1989-ben a Faipar Kiváló Dolgozója kitüntetést kapott.

A szolnoki Diána Vadásztársaságnál 30 évig titkár, jelenleg is aktív vadász.

Kitzing Ferenc (Vértestolna, 1938) aranyokleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 29-1961., kelte: 1961. június 21., kiállítója: Erdő-
mérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. Ezt követően, 1965-ig a Vértesi Állami Erdőgazdaságnál (Tatabánya) dolgozott műszaki vezetői beosztásban. 1965-69-ig a Tatabányai Szénbányák Tervező Irodájának Mélyépítési Osztályán, mint csoportvezető tervezőmérnök tevékenykedett. Ezen idő alatt a Budapesti Műszaki Egyetemen Útépítési és Forgalomtechnikai Szakmérnöki oklevelet szerzett. 1969-74. között a Komárom Megyei parképítő és Kertészeti Vállalat (Tata) főmérnöki teendőit látta el. 1974-től 1980-ig a Közúti Beruházási Vállalat (Budapest) munkatársa, ahol nagyobb közúti beruházások vezetője (4. sz. főút Szolnok-Kisújszállás-i szakasza, M1 au-

tópálya Tatabánya-Győr-i szakasza). 1980-81-ig a Betonútépítő Vállalatnál műszaki-gazdasági tanácsadó, és az új Ferihegyi Repülőtér építésénél lát el vezető beosztást.

1981-ben Németországba távozott, és Bajorországban telepedett le, ahol azonnal bekapcsolódott az itt megindult erdészeti termőhely-feltárási munkákba, mint magánvállalkozó erdőmérnök. Néhány év múlva főhivatásúan áttért az erdészeti térképkészítésre, és megalakított a nevét viselő "Kartographie Kitzing" nevű kartográfiai vállalatot, mely kizárólagosan erdészeti szak-térképészeti vállalkozás. 10-12 fő, egyetem-főiskolát végzett munkatárssal, éves szinten 100.000-110.000 ha-os térképkészítési volumennel Németországban az elismert és megbecsült kartográfiai szak-vállalkozásokhoz tartozik. A cég irányítását már átvette fia, aki sikeresen fejleszti tovább, miközben már a környezetvédelem és a tájrendezési szakterület is a vállalkozás profiljába tartozik.

Kocsis Tibor aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1961., kiállítója: The University of British Columbia Faculty of Forestry

1961-1965: Erdészgyakornokként tevékenykedett a Canadian Forest Products erdőipari nagyvállalatnál. Erdőbecslést végzett, erdő-típus térképeket készített.

1965-1968: A British Columbia műút tervező vállalat laboratóriumában dolgozott, ahol talaj-, anyag, beton- és viszkózitásvizsgálatokat végzett.

1968-1973: Associated Engineering Ltd. mérnöki hivatalban műszaki rajzoló.

1973-1978: District of North Vancouver cégnél háztelkek parcellázásával foglalkozott.

1978-1981: Willis Cunliffe Tate kultúrmérnöki hivatalban a műszaki rajzolók osztályvezetője.

1981-1986: Vállalatot alapított Tmk Drafting Services Ltd. néven műszaki tervrajzok készítésére.

1986-1998: A P. Jensen and Associates Engineering Ltd. cégnél dolgozott, mért, rajzolt, talajvizsgálatokat végzett.

1997: A British Columbia Institute of Technology elvégezte az AutoCad tanfolyamot.

1998-ban nyugdíjba vonult.

2020-ban megkapta a Magyar Ezüst Érdemkereszt kitüntetését.

Dr. Ötvös Imre aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1961. május 25., kiállítója: The University of British Columbia Faculty of Forestry

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg a UBC Erdészeti Fakultás Sopron Divízióján. Felsőfokú tanulmányait az Oregoni Állami Egyetemen (Oregon State University, Corvallis, 1961-1962, U.S.A.) kezdte, majd a Kaliforniai Egyetemen (University of California, Berkeley) fejezte be, ahol 1964. szeptember 4-én Mester Diplomát (MSc), majd 1969. június 14-én PhD-t szerzett a Rovartani Tanszéken (Department of Entomology). PhD tanulmányai alatt biológiai védekezésre, erdészeti rovartanra és ökológiára specializálta magát. A doktori fokozat megszerzés után a Kanadai Erdészeti Kutató Intézet (Canadian Forest Service (CFS)) meghívására visszatért Kanadába kutatói munkakörbe. 1969-1980. között az Erdészeti Kutató Intézet legkeletibb laboratóriumában (St. John's, Newfoundland) dolgozott. Először az erdőben károsító lomb- és tűfogyasztó rovarok elleni biológia védekezéssel kapcsolatos témákban kutat, később a kutatás mellett a lomb- és tűfogyasztó kártevőkön dolgozó csoport vezetője is. 1980-2009 között a Kutató Intézet legnyugatibb laboratóriumában (Pacific Forestry Centre, Victoria, Brit. Columbia) dolgozott. Itt tovább folytatta erdővédelmi kutatásait a lomb- és tűfogyasztó rovarok elleni biológiai védekezés módszereivel (parazita legyek, darazsak, vírusok, gomba és baktérium okozta betegségek). Fontosabb nemzetközi kapcsolata Magyarországon (MTA), Kínában (egyetem, erdészet), és az USA-ban (állami és tagállamok erdészete) voltak.

Szerzője vagy társszerzője 115 referált tudományos tanulmánynak folyóiratokban, monográfiai gyűjteményekben megjelent cikkeknek, melyből 28 könyvrészlet. Társszerkesztője két nemzetközi konferencia kiadványának (Proceedings). Társszerkesztője (Associate Editor) a Canadian Entomologist szakfolyóiratnak (1994-2001.). Szerkesztője a tartományi rovartani társaság (Entomological Society of British Columbia, ESBC) szaklapjának (Boreus, 1991-1992).

Adjunktus a Victoriái Egyetem Biológia Tanszékén (1992-2005.), a U.B.C., Erdészeti Fakultásán (1993-2003.) és az Észak-Keleti Erdészeti Egyetem Rovartani Tanszékén (North Eastern Forestry University, Harbin (a harmadik legnagyobb erdészeti egyeteme Kínában) (1996-1999.). Az egyetemeken nyolc MSc és két PhD diplomán dolgozók kutatási munkáját irányította.

Tagja a kanadai és amerikai a rovarani társaságnak (Entomological Society of Canada (ESC), Entomological Society of America (ESA)). Nyugalmazott tagja az ESA bizottság által hitelesített rovarani szakemberek csoportjának (Board Certified Entomologist). Munkája elismeréséül az ESC (2004.) és a Királyi Rovartani Társaság (Royal Entomological Society –UK) (2003-2010.) megválasztották tudományos tagnak (Fellow). A tartományi rovarani társaság (ESBC) örökös tagsággal jutalmazta (2003.) a Kínai Állami Erdővédelmi Intézetben Tiszteletbeli Kutató Professzornak nevezték ki (2003.); a Magyar Tudományos Akadémia meghívta külső tagjának (2003.). Erdővédelmi téren elért jelentős tudományos munkájáért a CFS "kivételes teljesítményeiért" (Award for Exceptional Achievement díjjal tüntette ki (2009.).

Pintér László (Vindornyalak, 1937) aranyokleveles erdőmérnök
Oklevél kelte: 1961. május 25., kiállítója: The University of British Columbia Faculty of Forestry

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. 1961. és 1963. között, mint erdőmérnök gyakornok dolgozott a Gormely Forestry Service cégnél. 1963. és 1966. között segédmérnöki beosztásban kapott munkát Kanada akkori legnagyobb erdészeti vállalatánál, a MacMillan Bloedelnél. A vállalaton belül ötször kapott előléptetést, mely mindig lakhelyváltással járt. 1966. és 1970. között mérnök-helyettesi beosztásban dolgozott a vállalat Shawnigan Division kitermelési részlegén, ahol 280 ezer köbméter faanyag kitermeléséhez szükséges infrastruktúra (utak, hidak, vágásterületek) és ezek költségvetésének kidolgozása tartozott feladatkörebe. 1970. és 1979. között egy nagyobb kitermelési részleghez kapott áthelyezést ugyanabban a pozícióban, de az egy évi termelés itt 800 ezer köb-

métert tett ki. 1979. és 1982. között egy kisebb részleghez helyezték át, mint főmérnök, de a mérnöki teendők mellett az erdőművelési osztály is az ő irányítása alá került. 1982. és 1992. között ismét egy másik kitermelési részleghez került, mint az erdőművelési osztály vezetője. Itt biztosítania kellett évi 500–600 ezer facsemete ültetésének megtervezését, mely a tengerszintről 1,000 méter közötti területek ökológiai adottságainak megfelelő csemetek rendelését, ültetési idejének megválasztását követelte. Teendői közé tartozott a helikopteres maggyűjtés is. Feladata volt az ültetvények évi, majd ötvenkénti ellenőrzése, majd a szükséges felszabadító tisztítások kivitelezése mechanikai vagy vegyszeres eljárással. Ebből a pozícióból nyugdíjazta a vállalat 30 éves munkaviszony után.

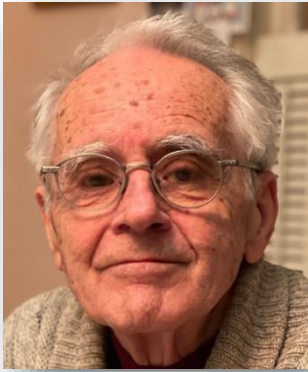
A vállalaton belüli szakmai munkájáért több elismerésben részesült. A 25 éves munkaviszonyakor a vállalat szokása szerint arany emlék-pecsétgyűrűvel ajándékozták meg.

Nyugdíjazása után, 1993-ban magánirodát nyitott Parksville Professional Forestry Services néven, melyen keresztül erdőmérnöki tanácsadóként dolgozott erdészeti vállalatoknak 1996 végéig. Összesen 38 évet töltött az erdőipar szolgálatában.

Karrierje alatt részt vett több szak-továbbképzésen, mint tűzvédelem, talajvédelem, útépitési és kitermelési módszerek fejlesztése, gazdasági és humán management, erdőterületek ökológiai osztályozása, stb. Szakmabeli tagságai: British Columbia Professional Foresters Association (B.C. Erdészeti Kamara), Canadian Institute of Forestry (Kanadai Erdészeti Intézet), Silviculture Institute of British Columbia (B.C. Erdőművelési Intézet).

Kiemelkedő szakmai eredményei: Munkássága alatt több, mint 300 km erdei út megépítésében volt szerepe. Számtalan gerenda-szerkezetű híd tervezett 160 tonna teherbírásra és 8 db beton hidfőt a több, mint 20m fesztávú ragasztott fa vagy acél tartó-szerkezetű hídnak.

Szakmán kívüli tevékenysége: alapító tagja és 24 éven át tikára a Nanaimoi Magyar Kultúrális Egyesületnek. Megtervezte ennek 100 személyt befogadó kultúrházát. Az 1956-os Forradalom 50. évfordulójára elnyerte az emlékbizottság "Gloria Victis" díszermét a forradalom emlékének és szellemének méltó megőrzéséért. 2000-ben kiadta önéletrajzi írását és összegyűjtött verseit 554 oldalas könyvében. Költeményeiben a kanadai életképeken kívül erdészeti élményeit, a növény- és állatvilágot is megörökítette.

Rétfalvi László István (Jászberény, 1937) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1961. május 25., kiállítója: The University of British Columbia Faculty of Forestry

Képesítés: Bachelor of Science in Forestry (BSF), (equivalent to 'Okleveles erdőmérnök' of Sopron University, Hungary), University of British Columbia (UBC), Vancouver, BC, Canada, May 25, 1961, Master of Forestry (MF)-(wildlife biology), UBC, November, 1965

1962-64. között kutató, Graduált Tanulmányok Fakultás, UBC, (az Amerikai fehérfejű sas biológiája San Juan Szigeten, WA-USA); Tanársegéd (általános állattan laboratóriumi oktatás), Zoologia Department, Arts and Science Fakultás és (dendrológia) Erdészeti Fakultás, UBC; 1964: Kutató Biológus (szerződéses), Canadian Wild-

life Service (CWS)='Kanadai Fauna Szolgálat' -Nyugati Régió, Edmonton, AB; kutatások a repülőgépek madarakkal való összeütközésének elhárítására, Edmonton Nemzetközi Repülőtér, AB, Canada; 1965-66: Park Naturalista, Cape Breton Highlands Nemzeti Park, Ingonish Beach, NS; Az új federális 'park interpretációs' program vezetése (a park természeti értékeinek a látogató közönség számára való bemutatása); 1966-74: Kutató Biológus, CWS-Nyugati Régió, Edmonton, AB, ökoszisztémái kutatások végzése és felügyelete Nemzeti Parkokban; kutatások a grizzly medvék biológiájában a parklátogatók által okozott konfliktusok elkerülésére; 1974-76: Koordinátor - Biológia Hatástanulmányok, MacKenzie Hwy Project, NWT, CWS - Központi Iroda, Ottawa, ON - A North West Territory (Kanada legnagyobb területű tartománya)-ban tervezett országúttal kapcsolatos környezeti károk elhárítására irányuló felmérő kutató munkák koordinálása az érintett federális minisztériumok közt és azok eredményeinek beépítése a készülő tervekbe (az út a mai napig sem épült meg!); (egy időben) 1975: Megbízott biológiai tanácsadó, Federalis Környezeti Hatásokat Értékelő Iroda, Ottawa, ON - az újonnan törvényesített federális 'EARP' procedúra keretében nagy ipari beruházásokat (nukleáris és vízi erőművek) vizsgáló (hatósági) bizottságok kisegítőjeként; 1976-94: Vezető, Élettér és Ökológiai Kiértékelések, CWS-Pacific és Yukon (P&Y) Régió, Vancouver, BC. - Nagyméretű tervezett ipari beruházások, főleg a költöző madarak életterében keletkező környezeti károk elhárítására és csökkentésére irányuló vizsgálata és kiértékelése. Az elkerülhetetlen károk kárpótlásának meghatározása és egyeztetése más federalis minisztériumokkal és a beruházások felelőseivel; hiányzó, de a döntésekhez szükséges ökológiai adatok kimutatása és hiánypótló felmérések tervezése, véghezvitelének koordinálása és vezetése. Beruházások általános természetbarát tervezési kritériumainak kidolgozása; költöző madár-életterek általános védelmének lehető megoldásainak kutatása.

1976: Megbízott igazgató, CWS-P&Y Régió (újonnan alakított), Vancouver, BC - A költöző madarak vadászatának és védelmének törvényes biztosítása, a költöző madarakkal és más federalis törvény által védett vaddal kapcsolatos tudományos kutatások meghatározása és felügyelete. A tudományos kutatások eredményeinek érvényre juttatása, valamint a regionális adminisztráció kifejlesztése és vezetése. 1981-82: Megbízott vezető, Költöző Madarak, CWS-P&Y Régió, Vancouver, BC - Költöző madár populációk felmérésének, életterük kiértékelésének és védelmének, valamint vadászati törvények és rendeletek betartásának biztosítása és felügyelete. 1984-85: Megbízott vezető, Tudományos Tanácsadás, CWS-P&Y Régió, Vancouver, BC - Regionális stratégia-program tervezése és kiértékelése; működési tervek és azok eredmény-központú kiértékelésének kidolgozása. Kapcsolattartás a CWS központi irodával federalis vadgazdaságtani vezérelvek kidolgozásában, ritka és veszélyeztetett állatfajok védelmében, a tengeri környezet minőségének megtartásában és az északi területek felhasználási és működési terveiben. 1995-2001: Biológiai konzultáns (önalkalmazott), Vancouver, BC - Biológiai szaktanács szolgáltatás környezeti hatástanulmányok; környezeti értékek meghatározása; természetbarát tervezés; biológiai természeti értékek megvédésének és megtartásának módszerei és károsított természetes élőhelyek helyreállítása terén, nagy és közepes méretű ipari beruházásokkal kapcsolatban,

Nincsen említésre méltó kitüntetés, érme, de igyekezetét, munkáját minden munkakörben megbecsülték és jó remunerációval értékelték. Megelégedéssel állapíthatja meg, hogy szaktanácsai a természetes területek védelmében és természetbarát tervezésben több sikerrel jártak magánvállalkozásának (és egyben aktivitásának utolsó) éveiben, mint valamikor is federális állami szolgálatában, ahol a politikai helyzetkedés sokszor keresztbe tett minden jó szándéknak.

Rozsenich Tamás Imre (Kópháza, 1937) aranyoklevelés erdőmérnök

Oklevél száma: 13-1961., kelte: 1961. június 20., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

1961-ben kapta meg erdőmérnöki oklevelét. Mint 56-os balek, nem akarta elhagyni hazáját, és visszatért Sopronba.

Végzés után egy évig a Veszprémi Erdőrendezősegen dolgozott, majd nyolc évet a Pápai Erdőgazdaság Farkasgyepűi Erdészeténél erdőművelő-előadóként töltött el. Gyermekei jobb tanítási feltételeinek biztosítása érdekében visszatért Sopronba. Egy évet erdész-építész beosztásban termelőszövetkezetnél tevékenykedett. További éveit a soproni Vegyesipari Vállalatnál töltötte, mint műszaki osztályvezető, üvegtechnikai üzem vezető és vállalatigazgató.

Csak idős korában tudta megérteni, hogy Dr. Haracs Lajos professzor, miért emelte ki minden előadásán a hársfa ajánlását. Régen Somogyban több uradalom méztermeléssel foglalkozott, az erdőt nem fatermelésre hasznosították, hanem méhlegelőnek, így ezeket a fafajokat ültették. A hárs fatömegtablája azonos a bükkével, és rudas korban kiváló tetőépítő anyag. Maghozama minden évben bőséges, amikor bükkmakkot már több mint 10 éve nem tudunk gyűjteni.

A klímaváltozás már a hatvanas években jelentkezett, csak nem figyeltünk rá.

Dr. Safranyik László (Besenyszög Fokorú Pusztá, 1938) aranyoklevelés erdőmérnök

Oklevél kelte: 1961. május 25., kiállítója: The University of British Columbia Faculty of Forestry

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg a UBC Erdészeti Fakultás Sopron Divízióján. 1964-2001. között erdészetileg fontos rovarok biológiáján dolgozott a Kanada Erdészeti Kutató Intézetben (CFS), különösen a szűbogarok populáció dinamikájával, és ellenük való védekezési módszerek kidolgozásával kapcsolatos kérdéseken. 1961-63. között master diplomával (M.F.) kapcsolatos tanulmányokat, 1963-65. között pedig doktori (PhD) diplomával kapcsolatos tanulmányokat végzett a UBC Zoológia Tanszékén és Erdészeti Fakultásán. M. F. oklevél: UBC Faculty of Graduate Studies, 1963 november 20. PhD oklevél: UBC Faculty of Graduate Studies, 1969,

május 21.

Kutató munkája mellett a Kutató Intézet rovarügyi részleg vezetőjeként is dolgozott 1969-1972. között a közép-kanadai (Prairie Region) laboratóriumában, majd 1972-1995. között a nyugat-kanadai (Western Region) laboratóriumában.

1970-1971.: elnök, Nyugat-Északamerikai Erdészeti Rovarügyi Konferencia (WFIWC) 1976-1985.: vezetője az Erdészeti Kutatóintézetek Világszövetségén (IUFRO) belül a szű károsítás elleni védekezés munkacsoportjának (Integrated Control of Scolytid Barkbeetles). 1981-2001.: segéd- (adjunct) professzor a UBC Erdészeti Fakultásán. 1991-2001.: oktató a Brit Kolumbia Erdőművelési Intézet (Silviculture Institute) keretében. 2001-ben ment nyugdíjba. 2001-2011.: Emeritus Kutató - ez volt az első Emeritus kijelölés az Erdészeti Kutató Intézetben.

Szerzője vagy társszerzője 162 tanulmánynak tudományos és technikai folyóiratokban, monográfiai gyűjteményekben, s különnyomatos formában. Szerzője egy önálló könyvnek és 11 könyvrészletnek.

Tagja a Kanadai Erdészeti Szövetségnek (Canadian Institute of Forestry), a tartományi és országos rovarvartani társaságoknak (Entomological Society of British Columbia (ESBC), Entomological Society of Canada (ESC)). Választott elnök ESBC (1984-1985), ESC (1995-1996).

Munkája elismerésül az ESC megválasztotta tudományos tagnak (Fellow-nak) (1986.); a kanadai erdészeti szolgálat felterjesztésére Erzsébet királynő jubileumi aranyérmével tüntették ki (2002.); WFIWC a "Funders Award" díjával tisztelte meg (2001.); a Magyar Tudományos Akadémia meghívta külső tagjának (2003.); a CFS a Merit Awardjával tisztelte meg (2005.).

Sövegés Lajos aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 31-1961., kelte: 1961. június 22., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

1961-1966 között az ERDŐTERV-nél dolgozott tervező mérnöki munkakörben. Tervezői munkái között geodézia, út- és iparvágány tervezés szerepel.

1967-től nyugdíjazásáig a SZIKKTI (Szilikátipari Központi Kutató és Tervező Intézet) alkalmazottja, irányító tervezői, majd osztályvezető munkakörben. Az intézet tevékenységi területe a kutatás és ipartelep (téglagyárak, üvegyárak, cementgyárak) tervezése.

Tervezési tevékenysége egy-egy ipartelep munkálatain a teljes mélyépítés. A tervezési munkálatok során az alábbi feladatokra került sor: terület felmérése, tereprendezés, bekötőút-, belső útháló-

zat-, térburkolat- és csatornázás tervezése. Sor került a késztermék elszállítását kiszolgáló, normál nyomtávú iparvágányok és oldalrakodók tervezésére is.

Nagyon gyakran előfordult vízépítési műtárgyak, hidak, vasbeton lemezhid és merevbetétes vasbeton lemezhid (5,0 m és 7,0 m szabadnyílás), valamint vízmosáskötő gát tervezésére is. Mindezek természetesen a mélyépítő tervező feladata volt.

Befejezésül köszönetet mond az Alma Maternek és egykori, kiváló tanári karának, a kiváló elméleti és gyakorlati képzéséért.

Sudár Lajos Miklós (Mernye, 1937) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 4-1961., kelte: 1961., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

1961-63. között a Cserhádi Állami Erdőgazdaság (Balassagyarmat) műszaki vezetőjeként dolgozott. 1963-tól 1971-ig műszaki vezető a Dél-Somogyi Állami Erdőgazdaságnál, Kaposváron. 1971-82. között erdőrendező, csoportvezető a Zalaegerszegi Állami Erdőrendezőségénél. 1982-től 1991-ig erdészeti főágazatvezető a Göcsej Termelőszövetkezetnél, Kustánszegen. 1991-98. között a Zala Megyei Kárrendezési Hivatalnál osztályvezető.

Szakmérnöki oklevelet szerzett: 1978-ban a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Mezőgazdaságtudományi Karán végzett, mint talajtani szakmérnök.

Sümegeh Nándor (Ózd, 1937) aranyokleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 5-1961., kelte: 1961. június 19., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Állami erdészeti szolgálatban töltött 5 évet: 1961-62 között erdőrendező az OEF 1.sz. Erdőrendezőségén (Budapest), 1962-64. között erdőművelési műszaki vezető a Mezőföldi Állami Erdőgazdaság (Székesfehérvár) erdőtelepítéseinek 50 %-át végző Sárosdi Erdészetiében, 1964-66 között fahasználati műszaki vezető az Észak-Somogyi Állami Erdőgazdaság (Zamárdi) Nagybjajomi Erdészetiében.

Vízügyi szolgálatba lépett 1964-ben. 1964-66 között mellékállásban műszaki vezető a Nagybjajomi Vízrendezési Társulatnál, 1966-72. között a Balatontól DNy-ra lévő Nyugati Övcsatorna teljes víz-

gyűjtőjén működő Marcali Vízgazdálkodási Társulat műszaki vezetője, főmérnöke volt, ahol a műszaki és gazdasági tervezéstől azok megvalósításáig terjedő munkálatok tartoztak a hatáskörébe. 1972-76 között a Dél-Dunántúli Vízügyi Igazgatóság (Pécs) Somogy Megyei Kirendeltsége (Kaposvár) irányító mérnöke, kirendeltségvezető helyettese volt, ahol hatósági, műszaki tervezési és főleg fenntartások kivitelezési munkáit végezte, irányította.

Tanácsi szolgálatban volt 1976-89 között, mint főmunkatárs illetve megyei útfelügyelő a Somogy Megyei Tanács VB Építési, Közlekedési és Vízügyi Osztálya (Kaposvár) keretében működő útfelügyelői szervezet vezetőjeként, ahol a helyi tanácsok által kezelt közutakon (kerekén 1650 km) folytatott szakmai tevékenységének segítését, összehangolását, ellenőrzését végezte. A fentiekén túl – az országosan végzett úgynevezett megfelelőségi vizsgálatok keretében, több külső vállalkozás bevonásával – létrehozta a megye tanácsi közútjainak korszerűsített, településenkénti részletes nyilvántartását, mely alkalmas volt az utak hálózati szerepkörük, műszaki jellemzőik, illetve a mindenkori állapotuk szerinti folyamatos megfigyelésére. Ezt a Közlekedési Minisztérium és a Budapesti Műszaki Egyetem Útépítési Tanszéke példértékűnek minősítette.

1989-94 között a Magyar Államvasutak Fatelítő Főnöksége (Dombóvár) illetve jogutódja főművezetője, majd igazgatója volt nyugdíjba vonulásáig. Ezután a magán-erdőgazdálkodásban vett rész, mint erdőbirtokossági társulati elnök, illetve magán-erdőgazdálkodó.

1979-81 között közlekedési gazdasági mérnöki, majd 1986-87 között útépítő és üzemeltető szakmérnöki tanulmányokat folytatott a Budapesti Műszaki Egyetemen.

A közlekedési minisztertől 1986-ban Kiváló Munkáért kitüntetést kapott.

Székely Lajos (Hódmezővásárhely, 1937) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 9-1961., kelte: 1961. június 19., kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

1961 és 1962 között a Dél-Zalai Állami Erdőgazdaság Bánokszentgyörgyi Erdészetiénél fahasználati műszaki vezető. 1962-63. között a gazdaságon belüli áthelyezéssel a Kiskomáromi Erdészetiénél fahasználati műszaki vezető. 1963-tól 1964-ig a hódmezővásárhelyi Egészségügyi Berendezéseket Gyártó Vállalatnál gyártáselőkészítő (bútorgyár). 1964 és 1986. között a Bács-Kiskun megyei Tervező Vállalatnál tevékenykedik, először földmérő, 1967-től úttervező, majd 1973-tól az Ut-híd Osztályon osztályvezető. 1986 és 1997 között a Bács-Kiskun Megyei Földhivatal földmérői osztályán

földmérő, műszaki főtanácsos. 1990-től főleg a kárpótlási munkákon dolgozott. 1997-ben vonult nyugdíjba.

Vigh István (Lovászpataka, 1938) aranyokleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 46/1961., kelte: 1961. június 23., kiállítója: Erdő-
mérnöki Főiskola

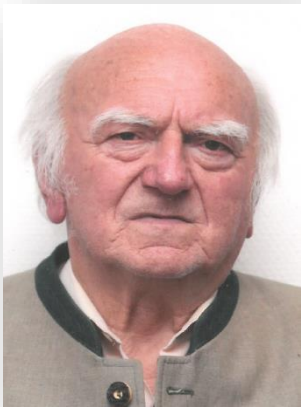
Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. 1961-63. között a MÁV Fatelítő Vállalatnál Dombóváron dolgozott üzemvezető helyettesként. 1963-tól pályázat útján a Fejér Megyei Tervező Irodához került, ahol tervezőként, majd irodavezetőként dolgozott. A város és a megye út- és közműtervezésében vett részt. Szakmai tudásának bővítésére a Budapesti Műszaki Egyetemen 1969-ben útépitési és közúti forgalomtechnikai szakmérnöki oklevelet szerzett. 1973-tól a KPM Veszprém Megyei Közúti Igazgatóságához került osztályvezetőként. Munkája során részt vett a 76. sz. főút sármel-leki szakaszának valamint a 71. sz. út Keszthely tehermentesítő útjának tervezésében. 1990-től 2003-as nyugdíjazásáig igazgatóhe-lyettes főmérnökként dolgozott a Veszprém Megyei Igazgatóságon,

ahol a megye országos úthálózatának fenntartását, üzemeltetését és fejlesztését irányította. Részt vett az M8-as autópálya megvalósítására létrehozott tanácsban. Nyugdíjasként szakértőként dolgozik.

Munkája mellett részt vett a Közlekedéstudományi Egyesületben, amelynek 1973-tól tagja és 1991-től megyei titkára.

Az itt végzett munkáját 2001-ben Széchenyi Emlékplakettel, 2008-ban MTESZ Emlékéremmel ismerték el. Veszprém Megyei Jogú Város Önkormányzata a városért végzett munkáját 2001-ben Pro Meritis arany emlékéremmel ismerte el. Munkáját több szakmai elismerés jelzi, így többek között 1979-ben és 1995-ben miniszteri dicséret, 2000-ben Baross Gábor Díj.

Aranyokleveles erdőmérnökeink

Antal József (Csata (Csehszlovákia), 1946) okleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 5/1970/71., kelte: 1971. június 21., kiállítója: Erdé-
szeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

Munkáját egy rövid kitérővel az útépitő vállalatnál kezdte mint építési művezető. Ez a később, a Salgótarjáni Erdészetről végzett fakitermelési munkákhoz nagy segítséget jelentett a dózerutak, közelítő utak kitűzésénél.

Mint fahasználati műszaki vezető éves szinten harmincezer bruttó m³ termeltetett le. 1975-ben nagy természeti katasztrófa (ónososó) volt a területén, ötezer m³ bükk dőlt ki. Ebben az időben szüntek meg a nógrádi szénbányák és a bányászok szívesen jöttek erdei munkát vállalni. Nagyon kreatívak, szorgalmasak, becsületes, jellemes emberek voltak.

A nagyobb önállóság, többretegű szakmai munka (erdőművelés, fahasználat, fafeldolgozás, tervezés, kivitelezés) és nem utolsó sor-

ban anyagi lehetőségek miatt termelőszövetkezetnél, mint üzemágvezető helyezkedett el a későbbiekben. Itt nagyon kreatívan kellett megoldani a feladatokat. Hála az itt is becsületesen dolgozó volt bányászoknak szokatlan módszereket is véghez lehetett vinni: például az erdőtelepítések rendszeres műtrágyázása a gyorsabb eredmény érdekében.

Egyéniségéhez legjobban a az oktató, nevelő munka állt közel. Lehetősége nyílt az egri szakközépiskolában mint erdőhasználati, üzemgazdasági gyakorlatok tartására. Gyárakba, példamutatóan működő erdőszeti üzemekbe szervezett tanulmányutakat. Külföldi (finn, francia, szlovák) iskolákkal is jó kapcsola-

tokat ápolt. Nyári tanulmányutakat szervezett Székelyföldre: Nagyvárad, Tordai hasadék, Kolozsvár, Marosvásárhely, Csikszereda, Békás-szoros, Hargita. A Hargitán az ottani erdészeti módokat tanulmányozták. A szakmai programok mellett a kulturális emlékhelyeket is meglátogatták (Szt. László Templom, kolozsvári Mátyás szobor, Szt. Mihály templom, Házsongárdi temető, Sárkányölő Szt. György szobra, marosvásárhelyi Tükörpalota, Körösfői- Kriesch Aladár üvegfestményei, Tamási Áron emlékmű Farkaslakán, Csikzsögödi Nagy Imre tárlata.

A nyugdíjaskor elérése után még két évig dolgozott.

Bartos Gyula (Budapest, 1946) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 6/1970/71., kelte: 1971. június 21., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

1971 és 1974 között a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál mélyépítési tervező, beruházó és műszaki ellenőr volt. 1974-75-ben az OKGT-nél geofizikai kutatást, 1975-76-ban a 22. sz. Állami Építőipari Vállalatnál a Paksi Atomerőmű geodéziai munkáit végezte. 1977-ben a BME-n geodéziai automatizálási szakmérnöki oklevelet kapott. 1976 és 1978 között a VIZITERV-nél vízi létesítmények tervezési alaptérképeinek készítésében – többek között a mongóliai Herlenbajan-Ulan-i öntözőrendszernél – és befejező geodéziai munkáiban (kisajátítási, szolgálmi tervek, megvalósulási térképek) vett részt. 1979 és 1984 között a VÁTI-nál regionális, általános és részletes rendezési tervek geodéziai előkészítését, ezen belül az algériai Skikda Wilayában a regionális terv mezőgazdasági-

erdészeti fejezetét is írta franciául.

1984 és 1987 között a Rozmaring MGTSz ROTOX Kártevőmentesítő Üzemágánál volt csótányirtó segédmunkás, majd rendszerszervező. 1987 és 1993 között az FTV-nél, majd 1996-ig a Plandolit Kft-nél leginkább mozgásvizsgálattal foglalkozott: többek között 1993-tól kezdve az Országház és a dunaújvárosi partfal rendszeres mérésével. Eközben 1990-91-ben a Szovjetunióban, majd Kazahsztánban a Tengizi Petrolkémiai Komplexumnál geotechnikai és ipari geodéziai munkát végzett. 1992-ben a lyoni városi vilamos előkészítésében, 2008-ban a londoni White City építésirányításában vett részt. 1996-tól kényszer-vállalkozó, 2006 óta nyugdíjas, egy Bt. ügyvezetőjeként geodéziát művel.

Bejek László (Sopron, 1947) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 9/1970/71., kelte: 1971. június 21., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

A Soproni Berzsenyi Gimnázium elvégzése után előfelvételt nyert a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetemre. Elhelyezkedett a Soproni Tanulmányi Erdőgazdaságnál segédmunkásként. Innét vonult be katonának előfelvételesként Kalocsára. Egyetemi tanulmányait az 1966-os tanévben kezdte meg. Diploma munkáját az Erdészeti Szállítástani Tanszéken Dr. Herpay Imre egyetemi docens tanszéki bírálata alapján védte meg

2011. november 15-től nyugdíjas. Munkában eltöltött idő: 41 év és 204 nap. 2007. 04. 16-tól további munkavégzés a Vas Megyei Kormányhivatal, Közlekedési Felügyelőségén a tényleges nyugdíjba vonulásig.

- További szakirányú képesítések:

- 1979: okleveles forgalmi mérnök (Budapesti Műszaki Egyetem)
- 1981: igazságügyi szakértő
- 2001: közigazgatási szakvizsga
- 2003: ingatlan közvetítő, értékbecslő

- 2006: műszaki ellenőri
- 2012: közúti biztonsági auditor
- Szakmai gyakorlat:
  - 1971-1979: Győri Közúti Építő Vállalat (Sopron, Szombathely Főépítésvezetőség)
  - 1979-1983: K.P.M. Közúti Igazgatóság, Szombathely
  - 1983-2011: Vas Megyei Kormányhivatal, Közlekedési Felügyelősége és jogelődjei
- Szakmai referenciák:
  - Egyes építési munkák: 85-ös, 84-es főút aszfaltszönyegezés
  - Kőszeg városi utak átépítése
  - Kőszeg 87-es főút átépítése Kőszegen keresztül az országhatárig
  - Szombathely városi utak átépítése.
  - Egyes tervezési munkák: 1991-ben Jakabház Mese panzió gépkocsi várakozóhelyek, 1993-ban Vönöck autóbusz forduló, 2004. évben Rábatöttös Kossuth Lajos utca átépítés.
  - Egyes engedélyezések: Szombathely, 86-os, 87-es főutak elkerülő szakasz, Szentgotthárd kettős körforgalom, Körmend Szabadság tér átépítés
  - 1981. IX. 25-től 2020-ig Közúti, forgalomtechnikai igazságügyi szakértői tevékenységet végzett
- Kitüntetések: Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa (1977), Belügyminisztérium (1982), Közlekedési Miniszter (1987), Főigazgatói és Igazgatói dícsérek, Közlekedéstudományi Egyesület Ezüst Jelvény (2018)
- Vas Megyei Mérnök Kamara tagja
- Közlekedéstudományi Egyesület tagja

Bencsics János (Agyagosszergény, 1945) okleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 11/1970/71., kelte: 1971. június 21., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

A diploma megszerzése után a Zalai Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Csömödéri Üzemében eleinte műszaki gyakornok, később vasútüzemi műszaki vezetőként dolgozott. Feladata a faanyag szállítás szervezése és az erdei vasút karbantartása.

1974-től Lenti Fafeldolgozó Üzem beruházásának helyi irányítását bízták rá. A beruházás alatt az alapanyag feldolgozó kapacitás 70000 m³ fölé emelkedett.

1979-1995-ig az üzem igazgatói feladatát látta el. A fűrészipari termékekből kiemelkedő exportot teljesített, elsősorban olasz és svéd piacra. A továbbfeldolgozást új gépekkel jelentősen fokozta. Később létrehozott egy műszaki javító bázist is, ahol 80 fővel az erdészeti és faipari gépek karbantartása történt. Igazgatása alatt a termelői létszám fokozatosan 300 főre emelkedett.

Lenti városának fejlődését több tevékenységével is segítette.

1991-ben létrehozott egy önálló kft-t, amely fatipli gyártással foglalkozott. A termelt mennyiség többségét olasz, spanyol, dán piacra exportálta.

2000-ben a kft. tevékenységét bővítette, 32 szobás panziót épített, amelyet ma is működtet.

Erdős Péter (Szombathely, 1946) okleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 28/1970/71., kelte: 1971. június 22., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

Az erdőmérnöki diploma megszerzése után a MÉM Egri Állami Erdőrendezőség Váci Kirendeltségén üzemtervezőként dolgozott.

1972-ben az Egyetem Faipari Karának utolsó levelező osztályába iratkozott készülve hogy a Pilis Parkerdőnél szeretne majd dolgozni.

1973-április 1-től nyugdíjazásáig – 32 évig – a Parkerdő dolgozója volt.

Első beosztása az esztergomi erdészet faipari műszaki vezetője. Sok szép feladat volt pl. a Sárospataki Művelődési Ház ragasztott szerkezetének elkészítése.

Tisztelt főnöke Papp Mihály nyugdíjazása után öt évig erdészet vezető.

A Parkerdő 1985-ös átszervezése után a központ faipari osztályán gyártmányfejlesztőként dolgozott (pl.: koporsók tervezése gyártási folyamat beindítása).

1990-től a cég kereskedelmi vezetője. 1995-ben pályázat útján került a Visegrádi Erdészet élére. A szerző feladatokat örömmel végezte nyugdíjba meneteléig, 2005-ig.

Feladata volt az általános erdészeti tevékenység mellett örökerdő gazdálkodás folytatása a Nemzeti Parki előírások keretében, a Fellegvár műszaki és műemléki feladatainak irányítása, a dr. Madas László által indított Erdészeti Erdei iskola üzemeltetése (az első volt az országban), a Bertényi Miklós fűvészkert kezelése, a hatalmas turisztikai leterheltség felügyelete. Sok esetben a központi helyzetből adódóan a Parkerdő képviselője.

Nyugdíjba vonulása után öt évig a vár műszaki-műemléki dolgainak intézését végezte és 10 évig a Pilis Segély Alapítvány kuratóriumi vezetőjeként a nyugdíjas/fizikai és műszaki dolgozók/kollégák segélyezését irányította.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek egyetemista kora óta (1978) tagja. Munkáját 1987-ben Kiváló dolgozó díjjal ismerték el.

2016-ban Életfa emléklakett bronz fokozatát kapta a kollégái szeretetéből és javaslatára.

1988-óta a Visegrádi Szent György Lovagrend tagja.

Visegrád városa 2005-ben Pro Urbe díjjal tüntette ki, a 10 évig külsős tagként végzett városfejlesztési tevékenységért.

Az Országos Meteorológiai Szolgálat 40 éves csapadékmérő állomásüzemeltetésért (ma is végzi) elismerő oklevelet kapott.

Visegrádi erdészet vezetőként sok ifjú kollégát segített beilleszkedni a parkerdő közösségébe.

Az erdész mindig az elődei munkáját folytatja és adja át utódainak. Sokat foglalkozott az elődökről való megemlékezéssel. Több kopjafa és emlékoszlop készítésével igyekezett őket az emlékezetben tartani, pl. a központ udvarán lévő emlékfára több mint 100 elhunyt kolléga nevét örököltette meg.

Eröss Péter (Budapest, 1947) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 26/1970/71., kelte: 1971. június 22., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

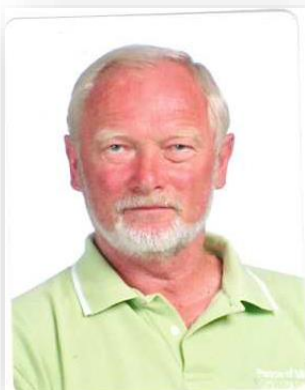
1971 augusztus 1-jén került állásba az Erdőterv Erdőgazdasági és Faipari Tervező Irodában Budapest székhellyel. A magyar erdőgazdálkodás sokoldalú tevékenysége vonalán a műszaki feladatok megoldása vonzotta, és ez irányú tevékenység végig kísérte mind a mai napig.

Legfontosabb munkája az erdőgazdaságok úthálózatának fejlesztése volt, ideértve a meglévő utak felújításának tervezését valamint új úthálózatok tervezését. A tervező irodai munkája során az ország különböző tájain dolgozott, így többek között: a Hanságban, Sárváron, Somogy megyében, Komlón, Pilisben. A Tervező Irodában rövid idő után, mint nem hivatalos csoportvezető dolgozott.

Élete sora úgy hozta, hogy 2 éves irodai munka után Lengyelországba került. Először Krakkóban egy teljesen hasonló tervező irodában kapott állást. Munkája továbbra is az erdőgazdálkodás úthálózatának tervezésében merült ki. Működési területe 4 éven keresztül a délkelet-lengyelországi Bieszczady hegyekben volt. Ezután, megmaradva a tervező iroda berkein belül, a Jasłói Kirendeltségéhez került. Munkaterülete természetesen megváltozott, és ettől kezdve az Alacsony Beskidék hegyvidékén dolgozott. Időközben megszerezte a tervezői kinevezését, és saját tervezőcsoportjával ott dolgozott 1979-ig.

1979-ben a két állam – Magyarország és Lengyelország – megállapodása értelmében 5 évre visszakerült Budapestre, ahol az akkori időben dolgozó lengyel építőmunkások munkáját segítette mint üzemvezető mérnök és műszaki tolmács. 1984-ben végleg visszatért Lengyelországba, Jasłóba. Időközben a Tervező Iroda Jasłói Fiókja felbomlott, és más, az erdőgazdálkodás fejlesztésén dolgozva, az átalakult Egység kivitelezési-építészeti részlegén folytatta munkáját. Itt szerezte meg építésvezetői kinevezését. Rövid idő után ezen egység műszaki igazgatója lett. A gazdasági válság „eredményeként” a lengyel erdőgazdaságokban is változások mentek végbe, az egységet felszámolták.

Az erdőgazdaságokhoz kapcsolódó munkája így véglegesen megszakadt. Ezután műszaki tudását Jasló város fejlesztésére fordította. Nyugdíjazásáig a város úthálózatáért (felújítás, tervezés, kivitelezés) valamint annak árvízvédelméért (gátrendszer építése) volt felelős. Nyugdíjba menetele nem jelentette munkája befejezését, továbbra is aktívan – bár már nem ifjúkori hévvel – dolgozik.

Gál Imre (Gyula, 1946) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 23/1970/71., kelte: 1971. június 22., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

1971-ben évfolyamtársaival elindították a valétakorsó készítésének és adományozásának hagyományát. Az alapító oklevél egyik aláírója volt, mint valétaelnök.

Végzése után, mint tanulmányi ösztöndíjas a Délalföldi Erdő és Fa-feldolgozó Gazdaságnál kezdett el dolgozni, innen is ment nyugdíjba (DALERD Zrt.) 2008. végén.

1976-ig Szegeden dolgozott erdőművelési előadóként, ezt követően Békés megyében erdészeti vezetőként, illetve erdőgazdálkodási munkakörben egészen nyugdíjazásáig, összesen 31 és fél évig.

1981-ben diplomát szerzett felső szintű vezető képzésben, diplomamunkája: A racionális erdőgazdálkodás üzemnagyság és vezetési szervezete kialakítása DEFAG területén.

1986-ban a gödöllői Agráregyetemen vadgazdálkodási szakmérnöki diplomát szerzett, diplomamunkája Sarkad-Remetei dám állomány felmérése és állománykezelése. Az OEE Vadgazdálkodási szakosztályának azóta is tagja. 2005-ben kihelyezett Szakosztály gyűlést szervezett a dámgazdálkodás bemutatására a Gyulai Erdészet területén.

Munkatársaival az 1990-es években kialakították a tuskózás nélküli területen végrehajtott kocsányos tölgy és csertölgy állományok makkvetéssel történő természetsszerű felújításának technológiáját, ma már több mint 2000 ha-on díszlik.

Két alkalommal volt az erdészet kiváló dolgozója, 1996-ban „Az alföldi erdőkért” emlékérmét kapott.

Életének meghatározó hobbija a vadászat. Volt vadásztársaság elnöke, a megyei Vadászszövetségnek több cikluson keresztül elnökségi tagja.

Magánszemélyként a 80-as évektől díszfaiskolát és erdészeti csemetekertet üzemeltet.

Hegedűs Valér (Budapest, 1947) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 94/1971., kelte: 1971. december 13., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

A diploma megszerzése után első munkahelye a Budapesti Vízügyi Tervező Vállalat (VIZITERV) volt, ahol mérnöki beosztásban dolgozott. Munkaköri tevékenységébe tartozott az Igalji Főcsatorna, a Fadd-Dombori vízrendezési munkálatok tervezése. Részt vállalt a Nagymarosi Vízmű előkészítő terveinek munkálataiban is.

Tíz év munkaviszony letöltése után zenei pályára léptem. A természet szeretetét, a maradandó értékek megőrzését és tovább adását zenei pályámon is alapvető feladatnak tekintem.

Horváth Zoltán (Budapest, 1946) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 27/1970/71., kelte: 1971. június 22., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

1971. szeptemberétől az akkor alakuló Békés megyei Termelőszövetkezetek Erdőgazdálkodási Közös Vállalkozásánál kezdett dolgozni. A Vállalkozás több mint száz megyei termelőszövetkezet erdőgazdálkodási feladatait volt hivatott ellátni. Legfontosabb feladata a Vállalkozás és a Szövetkezetek közötti szakmai kapcsolat kiépítése volt. 1973-ban főmérnöki, majd 1974-ben igazgatói kinevezést kapott.

1976-ban a Magyar Néphadsereg Erdő-, Vad- és Mezőgazdaság Kaszói pusztai Erdészetéhez ment dolgozni, mint fahasználati műszaki vezető. 1979-től az erdészetvezető helyettes munkakört látott el.

Családi körülmények miatt 1981-ben Budapestre költözött és az ERDÉRT Vállalatnál dolgozott a lombos gömbfa osztályon.

1990-től a Középdunavölgyi Vízügyi Igazgatóságához ment dolgozni. A Duna és Soroksári dunaág melletti hullám- és ártéri erdőkkel kapcsolatos szakmai feladatokat látott el. Közben, 1998-tól megbízták az Országos Vízügyi Főigazgatóságnál a vízügyi igazgatóságok kezelésében lévő erdőkkel kapcsolatos feladatok ellátásával. Mint országos vízügyi főerdész ment nyugdíjba 2014-ben.

Az erdőmérnöki oklevél mellett a következő képesítéseket szereztem meg: 1974: vadgazdálkodási szakmérnök, 1979: fahasználati és faanyag mozgató szakmérnök.

Kitüntetésem: kétszeres Kiváló Dolgozó (Békés megyei TSz-Szövetség); két emlékérem az 1999.évi, és a 2000.évi árvíz elleni védekezésért; Miniszteri érdemérem a 2002. évi dunai árvíz kapcsán a vizek kártétele elleni védekezésért. (Környezetvédelmi és Vízügyi Miniszter).

Hurtony Ilona (Szűcsné) (Bátmonostor, 1948) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 29/1970/71., kelte: 1971. június 22., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

A diploma megszerzése után rövid időre, a Sárbogárdi Járási Hivatalnál építési hatósági munkakörben helyezkedett el.

1973-tól a Mecseki Erdő-és Fafeldolgozó Gazdaság Hetvehelyi Erdészeténél erdőművelési műszaki vezetői beosztást töltött be. Ezekben az években vezetése alatt folytak az orfűi tórendszer körüli erdőtelepítési munkák, valamint a 6 sz. főközlekedési út Pécs-től Szigetvárig tartó szakaszának fásítása, az erdészeti feladatok mellett.

1998-ban családi okok miatt Kecskemétre költözött és ott, a Kiskunsági Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság központjában dolgozott, csemetetermelési és közjóléti előadóként.

1977-ben az Erdészeti és Faipari Egyetemen környezetvédő és tájrendező szakmérnöki, 1987-ben a Pécsi Tudományegyetemen agrár szakközigazdász oklevelet szerzett.

1980-ban az ország egyik legnagyobb, sikeresen gazdálkodó termelészövetkezete a Barcsi Vörös Csillag Mg. Tsz. szakember letelepítési programot hirdetett fiatal mérnökök számára és kedvező feltételekkel saját lakásépítési lehetőséget kínált. Az önálló családi otthon megteremtése érdekében áttelepült családjával a Dráva parti városba, ahol az erdészeti főágazatnál erdőművelési műszaki vezető, valamint a szövetkezet területén környezetvédelmi megbízottként tevékenykedett. Évekig volt tagja az OEE „Erdők a közjóért” szakosztályának. 1988-ban a termelészövetkezetben is megkezdődött a rendszerváltás időszakának bomlási folyamata. A bizonytalan jövőkép miatt, a Barcsi ÁFÉSZ-nél helyezkedett el, felvásárlási osztályvezetőként. Barcs város polgármestere 1995-ben kereste meg és kérte fel a település növekvő környezetvédelmi feladatainak ellátására és a zöldterületek (parkok, temetők, játszóterek) fenntartásának irányítására. Városi főkertészként és környezetvédelmi felelősként, főtanácsosi munkakörben dolgozott, nyugdíjazásáig. Tevékenysége során aktívan részt vett a Duna Dráva Nemzeti Park létrehozásával kapcsolatos előkészítő munkálatokban, a lakossági hulladékgyűjtés megszervezésében, a barcsi hulladéklerakó megfelelő műszaki állapotának kialakításában és a szelektív hulladékgyűjtés elindításában és a zöldterületek fejlesztésére irányuló pályázatokat írt. A Dráván tervezett vízerőmű megvalósításának megfontolását szakmai érvekkel segítette. A város óvodáival, iskoláival, valamint a városi civilszervezetekkel együttműködve több akciót kezdeményezett, melyek keretén belül a pedagógusok, a szülők támogatásával próbálta felhívni a lakosság figyelmét a környezetkímélő magatartásformák kialakítására. A város köztisztaságára, a zöldterületek folyamatos karbantartására, a virágos felületek ápolására igyekezett nagy gondot fordítani, az ellenőrzése alá tartozó Városgazdálkodási Igazgatóság szakembereivel együttműködve. Meggyőződése volt, hogy az ápolat, tiszta, rendezett környezet nemcsak a településen lakók „komfort érzetét” javítja, de az ország környezeti állapotára is hatással van. Ezt a szemléletet próbálta átadni azokon az OKJ-s tanfolyamokon a tanulóknak is, amelyeken oktatott. A „Virágos Magyarországért” országosan meghirdetett verseny előkészítésében és lebonyolításában mint Somogy megyei zsűritag, évekig részt vállalt, Barcs is többször volt a díjazottak között. Köztisztviselői munkáját kiváló dolgozói kitüntetéssel ismerték el. 2009-ben vonult nyugdíjba

Iványi Miklós (Győr, 1946) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 10/1970/71., kelte: 1971. június 21., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

1971-ben a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság (ZEFAG) Nagykanizsa Északi Erdészeténél lett műszaki gyakornok, majd erdőművelési műszaki vezető. 1971. októberi tanácsülésén az Erdészeti és Faipari Egyetem Tanácsa kiváló szorgalommal teljesített tanulmányi munkája és az ötöd évfolyamon elért jeles tanulmányi eredménye elismeréséül Tanulmányi Emlékéremben részesítette.

1973-ban elkészítette az Újudvari kirándulóerdő fejlesztési tervét. 1976 és 1983 között a ZEFAG Nagykanizsa Északi Erdészeténél erdészetvezető. 1984-től a 3 erdészet összevonásával kialakított 12 ezer hektáros új Nagykanizsai Erdészetnél erdészetvezető helyettes, fahasználati ágazatvezető, 1986-tól erdészeti főmérnök.

1984-től 2010-ig, negyed századon át munkája mellett oktatta betanított munkás képzésben a fakitermelés elméletét és gyakorlatát fakitermelő, motorfűrészkezelő, valamint lakott területi és műtárgyvédelmi fakitermelés (tűzoltóknak) tanfolyamokon. A vizsgáztatás és anyakönyvezés a szőcsénypusztai szakmunkásképző iskola hatáskörében történt.

1992. július 2-től 14 hónapon át a ZEFAG privatizációs biztos igazgatójaként, elvégeztette a cég átvilágítását, vagyonértékelését, irányította a decentralizációs terv, és az átalakítási terv elkészítését, végrehajtását, az állami vállalat átalakítását részvénytársasággá (ZALAERDŐ Rt.). A szaktudás megbecsülése és érvényesítése érdekében bevezette, hogy osztályvezetőt, erdészetiigazgatót, műszaki vezetőt csak felsőfokú képesítéssel szabad kinevezni, szellemi dolgozó legalább érettségizett legyen.

1993 szeptemberétől ismét erdészeti főmérnökként tevékenykedett a Nagykanizsai Erdészetnél.

1995-ben az Erdészeti és Faipari Egyetemen vállalkozó gazdasági okleveles szakmérnök képesítést szerzett.

1998-tól minőségügyi vezető munkakörben ISO szabvány szerint kialakította, és 1999-ben tanúsította a ZALAERDŐ Rt. minőségügyi rendszerét (MIR), majd környezetirányítási rendszerét (KIR).

2000-ben pályázata elnyerte az IIASA-SHIBA Alapítvány elismerő oklevelét, a ZALAERDŐ Rt.-nél végzett kiemelkedő minőségfejlesztési munkáért.

Az irányítási rendszerek erdőgazdálkodáshoz alakításának sikere alapján, a CAPITALINVEST tanácsadó cég megbízta 3 társerdőgazdaságnál (Szombathely, Sopron, Győr) az ISO rendszerépítés szakmai irányításával és ellenőrzésével. E munka közben, 12 társerdőgazdaság kért és kapott tőle a rendszerépítéssel kapcsolatban szakanyagot, szaktanácsot, vagy egyéb segítséget.

2000 októberében az ő javaslatukra és közreműködésükkel megalakította az OEE Tanúsítási Rendszerek Szakosztályát, amelynek kezdettől végig, 15 éven át titkári feladatait is ellátta.

2001-ben kiépítette a ZALAERDŐ Rt. HACCP élelmiszerbiztonsági rendszerét is.

2003-tól az Ellenőrzési Osztályt is vezette, a 3 irányítási rendszer működtetése, vezetése mellett.

2004-ben a MIR, KIR, és a HACCP rendszerek átdolgozásával létrehozta a Zalaerdő Integrált Irányítási Rendszerét.

2005-2006-ban közreműködésével és hatásfelméréseinek felhasználásával készítette el az egyetem Erdőmérnöki Kar Környezet- és Természetvédelmi Intézeti Tanszéke, a ZALAERDŐ Zrt. környezetvédelmi teljesítményértékelését.

2006. évi júniusi Vándorgyűlésen Pápán, az OEE oklevéllel ismerte el egyesületi munkásságát.

2006-ban ellenőrzési osztályvezető főmérnök munkakörből ment nyugdíjba.

Írásai jelentek meg 1963-tól a Magyar Vadász, Nimród, MEDOSZ Lapja, Az Erdő, Erdészeti Lapok folyóiratokban és a ZALAERDŐ üzemi újságban. 2011-től évente szerepelt a Kanizsai Antológiában. Visszaemlékező írásaival 2008 és 2020 között 4 könyve jelent meg (melyekből az egyetem könyvtárának is ajánlékozott), és 3 emlékkönyve (egyenként kb. 200 db általa készített fotóval).

2012-2020-ig nyugdíjas vállalkozóként belső ellenőri feladatot látott el az Öreglaci Vadfeldolgozó Kft.-nél.

2016-ban a Földművelésügyi miniszter Életfa Emlékplakett bronz fokozata kitüntetés adományozásával ismerte el kiemelkedő tevékenységét.

1970 óta tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek.

Kódai István Mihály (Pereg, 1947) okleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 47/1970/71., kelte: 1971. június 23., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara
1971-1979: MÉM Állami Erdőrendezőség Kaposvár – üzemtervező mérnök

Somogy megye 180 000 ha-os erdőterületén a Somogyi EFAG, 11 állami gazdaság és 84 mg-i tsz gazdálkodott. Ez utóbbiak közül sok rendelkezett kisebb-nagyobb erdővel. A feladat az állami, állami gazdasági és mgtsz-i erdők felmérése és kontrolja volt. A faállományok adatainak felvétele, ennek alapján üzemtervek elkészítése, amely meghatározta az erdők kezelését 10 éves ciklusra és adatokat szolgáltatott a somogyi erdőkről az Országos Erdő Adattár számára. Egy-egy mérnök éves ciklusban 1500 ha erdő adatait vette

fel és dolgozta fel.

1979-1987: Somogy Megyei Tanács VB. Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Osztály – erdészeti és természetvédelmi főfelügyelő,

Kapcsolatot tartott az országos szakhatóságokkal - MÉM, OKTH, – a megyei szakhatóságokkal – Erdőfelügyelőség, Mezőgazdasági Szövetkezetek Somogy Megyei Szövetségével, valamint az erdőgazdálkodó szervezetekkel. Az mgtsz-ek erdőgazdálkodásában, az üzemtervi előírások betartása különösen nagy odafigyelést kívánt. Ennek megoldására javaslatot tett mgtsz -i erdészeti társulások alakítására. Ezek létrejöttek, és 1990-ig, a privatizációig összefogottan működtek. A természetvédelemmel kapcsolatos feladata volt, a természeti értékek feltárása, védettségének előkészítése és a védettséget biztosító előterjesztés benyújtása a tanácsülés elé. 1980-1987 között 35 természeti érték védetté nyilvánítása valósult meg és ezzel 79-re emelkedett a helyi védett értékek száma. Társszerzője volt az 1989-ben megjelent Somogy Megye Védett Természeti Értékei című ismeretterjesztő könyvnek A könyvet Tarjáné Tajnafi Anna szerkesztette és Rakonczay Zoltán ajánlotta az olvasó figyelmébe. 1979-1986 közötti időszak megyét érintő komoly problémája volt a Balaton „eutrofizációja”. A megyei tanács képviselőjeként részt vett a vízgyűjtőn gazdálkodó, mg-i üzemeket érintő vízminőség javítására irányuló egyeztető tárgyalásokon. A Balatonfüredi Zöldövezet Tervezési Irodával együttműködve támogatta és segítette a megyére készített tájtervek megvalósulását.

1987-1991: Somogyi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság

1987-88 között ellenőrzési osztályvezető helyettes. Feladata volt az erdőgazdálkodás, vadgazdálkodás és faipar teljes vertikumára kiterjedő ellenőrzési tevékenység.

1988-1991 között: vadgazdálkodási és mezőgazdasági ágazatvezető. Szervezte és irányította a Zselici Erdészet 22 000 hektáros területének – ezen belül a 900 hektáros mezőgazdasági területének vadgazdálkodását és mezőgazdálkodását.

1991-2007: Somogy megyei Önkormányzati Hivatal Területfejlesztési Főosztály – vezető főtanácsos, Erdészeti és Vadgazdálkodási Társulás vezető

Feladata volt az erdőgazdálkodást, vadgazdálkodást és a mezőgazdaságot érintő közgyűlési előterjesztések elkészítése, a Vidékfejlesztési és a Mezőgazdasági Bizottság titkári teendőinek ellátása. Szakmai segítséget nyújtott a közérdekből fenntartandó erdővel rendelkező önkormányzatoknak a szakszerű erdőterv szerinti gazdálkodásban.

Részt vett az FM Hivatal és a SM-i Önkormányzati Hivatal kinevezése alapján az erdészeti és mezőgazdasági pályázatok elbírálására létrehozott bizottság munkájában. Az Erdészeti és Vadgazdálkodási Társuláshoz csatlakozott 110 települési önkormányzat igénye alapján évente falufásítási és parkosítási ter-

veket készített, amelyeket támogatás elnyerése végett megküldött a Kaposvári Erdőfelügyelőségnek. Irányította a kivitelezési munkákat és elkészítette az elszámolásokat. Segítségét nyújtott az önkormányzatok részéről megpályázható egyéb támogatások elnyeréséhez. Szakértőként közreműködött valamennyi társuláshoz tartozó önkormányzat vadkárbecslési eljárásaiban, mezőgazdasági és erdészeti károknál egyaránt.

Fontos esemény volt az első FEHOVA megrendezése 1992. június 25-28 között a Budapest Sportcsarnokban, valamint az olaszországi Veronában az Alpok- Adria Munkaközösség keretében megrendezett mezőgazdasági kiállítás. Mindkét eseményen Somogy megye bemutatását és képviselőjét látta el.

2007. évi nyugdíjazása után vállalkozásban, tanácsadóként segítette a magánerdők gazdálkodását, erdősítési tervek készítésével, fatömeg felvételekkel. A rendőrség és bíróságok kirendelése alapján részt vett a falopások feltárásában.

Somogy megyéért és a közigazgatásban végzett munkájáért kapott kitüntetései: 1984 MÉM Miniszter Kiváló munkáért, 1985 Honvédelmi Miniszter Haza szolgálatáért Bronz fokozat, 2006 Somogy megyei Közgyűlés Elnöke Közigazgatás Szolgálatáért, 2007 Somogy Polgáraiért Díj, példamutató vadászati tevékenységéért Hubertus Kereszt Bronz fokozat.

Dr. Lengyel László (Galgamácsa, 1947) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 46/1970/71., kelte: 1971. június 23., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

A diploma megszerzés után a Zalai Erdőgazdaság zalacsányi erdészeténél kezdte szakmai pályafutását erdőművelési műszaki vezetőként. Feladata volt az erdőművelési munkák tervezése, szakmai irányítása és ellenőrzése. Nagy eredménynek tartja, hogy az erdészetnél eltöltött évei alatt erdősítési hátralék nem volt. 1976-ban beiratkozott az egyetemen folyó erdészeti növényvédelmi szakmérnöki szakra, amit 1978-ban sikeresen befejezett. Ettől kezdve aktív tagja volt az erdővédelmi szakosztálynak is. A szakdolgozata témáját professzora javaslatára továbbfejlesztette és 1983-ban megvédte a műszaki doktori disszertációját, és a követ-

kező évben avatták doktorrá. Az erdőgazdaságnál, amikor nem volt növényvédős szakmérnök, ő irányította az egész cégnél a több száz hektárt kitevő helikopteres gyomirtásokat az erdészeti munkái mellett. 1984 őszén átkerült a Balaton Felvidéki Erdőgazdaság keszthelyi központjába erdőművelési főelőadónak, később osztályvezető helyettes volt. Hozzá tartozott 10 erdészeti erdőművelési munkáinak összehangolása, és nagy kihívás volt az addig számára ismeretlen hátralék fogalma, amelynek mértéke elérte a 4-500 ha és kiemelt feladata volt ennek csökkentése, amelynek alapvető okai a vadkár mellett az erőltetett szerkezet átalakítások is voltak. Néhány év alatt sikerült elfogadható, 100 ha alá csökkenteni. Ennek elérése nagy odafigyelést és sok munkát igényelt. A '90-es évek elejétől a növényvédelmi munkák szakirányítása is hozzá tartozott. Részt vett különböző növény védőszerek nagyüzemi kísérleteiben, hozzájárulva ezzel az erdészeti hivatalos engedélyeztetésükhöz (pl. Nabu S, Dipel stb.). Évenként több száz hektáron gyomirtást, míg a gyapjaspile gradációjánál több ezer hektáron végeztünk helikopteres védekezéseket. Növényvédelmi tevékenységével kapcsolatban több szócikket is írt az erdészeti lapokba. 1999-2001 között az erdőgazdaság termelési vezérigazgató helyettese volt, fő hangsúlyt a faipar teljesítményére fektette, mivel meghatározója volt eredményességünknek. Egyedülként az országban nem váltak meg a faipartól, hanem inkább fejlesztették, elsősorban a parkettagyártásukat, amelynek meg is volt az eredménye.

Másfél évig vállalkozóként dolgozott, majd erdészeti szakfelügyelőként fejezte be aktív pályafutását. Többször volt kiváló dolgozó és az erdővédelmi szakosztályban végzett munkájáért – amelynek négy évig elnöke is volt – elismerő oklevelet kapott.

Ha kap felkérést, akkor különböző feladatokat elvégzését ma is vállalja (erdei vadkár felvételek, gyomirtási technológiák készítése, erdőértékelések).

Dr. Magas László (Fegyvernek, 1946) okleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 45/1970/71., kelte: 1971. június 23., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

Első munkahelyén a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállaltnál feladata volt a Zempléni hegység és Bodrog-köz háromszögelési hálózatának sűrítése.

1971 decemberétől a Veszprémi Erdőrendezőség erdőrendező mérnöke. Az Erdőrendezőségek Műszaki Irodájának fejlesztése nyomán az általa készített üzemterv (Devecseri Erdészet) az országban az első, amelynek feldolgozása számítógéppel történt. Az itt szerzett szakmai ismeretekkel felvértelve 1973 szeptemberétől az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőrendezési Tanszékének tanársegédje, majd adjunktusa. A dendrometria és erdőrendezés tanelméleti és gyakorlati oktatásában és kutatásában vett részt.

1977-ben Rendszerszervezői diplomát (580/77) szerzett, 1983-ban erdőrendezés témakörben doktorált. (238/1983) Fakultatív tantárgyként ő kezdte oktatni a számítástechnikát, e tárgykörben egyetemi jegyzetet írt.

A 80-as évek végétől a társadalom politikai átalakításának aktív szereplője. Az egyetemen kezdeményezte a vancouveri diplomák honosítását. Az MDF Erdészeti és Vadászati Szakértői Körének egyik vezetőjeként e témához kapcsolódó kormányzati és parlamenti anyagok törvényi előkészítésében vett részt. 1990-től 2019 novemberéig Sopron Megyei Jogú város önkormányzati képviselője. A Közép-európai politikai változások egyik meghatározó, elindító eseményének a Páneurópai Piknik megszervezője és főrendezője.

1992-től 2009-ig, nyugdíjba vonulásáig a Kisalföldi Erdőgazdaság vezérigazgatója. Feladata volt a részvénytársasággá alakulás levezénylése. A veszteséges gazdaságból – munkatársaival – szakmailag elismert, eredményes gazdaságot hozott létre és hagyott örökül utódainak.

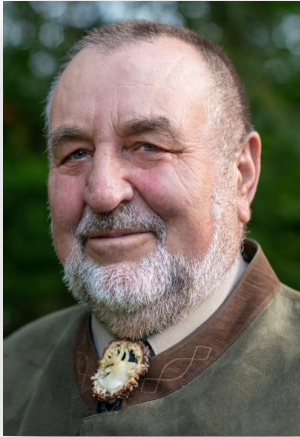
Nagy kihívás volt a Duna elterelése után a Szigetköz erdeinek megóvása a tartamos erdőgazdálkodás biztosítása. A vadászati jog esetében – kemény harcok árán – sikerült a működési területén az állam érdekeit megvédeni a magánérdekekkel szemben. Közjóléti szerepvállalásai közül fontos megemlíteni az erdei iskolai hálózat kiépítését (Ravasz, Göbösmajor) és a Győri Tanítóképzővel közösen beindított erdőpedagógiai képzést.

A millennium évében kezdeményezésére erdőgazdasága Győr-Moson-Sopron megye szinte valamennyi településének (168) maradandó, méltó emléket, egy Millenniumi keresztet adományozott.

Az Erdészeti Egyesület tagjaként kezdeményezője volt az Erdészcsillag Alapítvány létrehozásának, majd annak kuratóriumi tagja volt 2020-ig.

Az agrárkamara választott bírója 2009-ig. A Páneurópai Piknik'89 Alapítvány elnöke.

Főbb kitüntetései: A Magyar Köztársaság Érdemrend Tisztikeresztje (1999), Millenniumi emlékérem (2000), Apáczai Emlékérem aranyfokozat (2001), Pro Silva Hungarie díj (2009), Lackner Kristóf díj (2019).

Nagy László Károly „Niczky” (Sárvár, 1946) okleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 43/1970/71., kelte: 1971. június 23., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

A diploma megszerzése után a Vas Megyei Tanács ösztöndíjasaként az Őrségi Szövetkezethez Őriszentpéterre került gyakornokként, majd az Erdészeti és Faipari Ágazat erdészettervezetőjének nevezték ki. Ezt a beosztást látta el 2001-ig.

2001 és 2008 között, nyugdíjba vonulásáig a MAVAD RT. Budapest, majd a FORST HUNGÁRIA Zrt. Budapest területi képviselőjét látta el. 2008-tól nyugdíjas vállalkozó. Erdőgazdálkodási, vadgazdálkodási szolgáltatásokat végez. Ezeken a területeken belül igazságügyi szakértői tevékenységet lát el.

Erdészettervezői tevékenysége során az Őrségben a gyenge minőségű szántóterületeken több mint 500 ha új erdőtelepítést tervezet, irányította megvalósítását. Vezetett 2400 hektáros erdészetet, két

évi 10 000 m³-nél több faanyagot feldolgozó faüzemet.

Szakmai tevékenysége során a természetközeli erdőgazdálkodás bevezetése, az erdőművelés, az erdők természetes felújítása, telepítése áll hozzá közel. Az egyetemi oktatást több éven át segítette a hallgatók erdőművelési gyakorlatainak szervezésével, lebonyolításával.

1983-ban az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán fatermesztési szakmérnöki oklevelet szerzett. 2002-től az erdőgazdálkodás és a vadgazdálkodás területén igazságügyi szakértői feladatokat lát el. 1973-tól napjainkig az Őrségi Vadásztársaság elnöke. 1980-tól a Vadászok Vas Megyei Szövetségének elnökségében különböző beosztásokban tevékenykedett.

1998-tól az FVM miniszter megbízásából Vas megye Területi Vadgazdálkodási Tanács munkájában vett részt. 2009 óta több cikluson keresztül az Országos Magyar Vadászkamara Vas megyei Területi Szervezete Vadgazdálkodási Bizottságának elnöke, a kamara és a védegylet elnökségi tagja.

Őriszentpéterhez munkaköre okán kötődött, a város életének résztvevője volt, és ma is az. A város Gazdálkodási és Pénzügyi Bizottságának több cikluson keresztül tagja, és ma is felkért szakértője.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1971 óta tagja.

Munkáját több alkalommal Kiváló Dolgozó, egy alkalommal Kiváló Munkáért kitüntetéssel ismerték el. Tulajdonosa a Nimród Aranyérem, az Országos Magyar Vadászkamara Aranyérme, a Szlovén Vadászkamara Aranyérme kitüntetéseknek.

Nemes Lajos György (Apostag, 1945) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 41/1970/71., kelte: 1971. június 23., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

A diploma megszerzését követően az egyik kormány vadászterületen a Telki Erdő és Vadgazdaság Műszaki Erdészeténél lépett munkába magas és mélyépítési műszaki vezetőként.

1976-ban váltott, kérelmére a Budakeszi Erdészet fahasználati műszaki vezetőjének nevezték ki – erdész szakmai feladatokat végezhetett. Egyidejűleg Páty község tsz-elnökének felkérésére, alkalma nyílt mellékfoglalkozásban a termelőszövetkezet mintegy 120 hektáros erdőterületén az erdőműveléssel, fahasználattal kapcsolatos feladatok teljes körű ellátására, „tő melletti” gyakorlati ismeretek szerzésére.

Munkája mellett elméleti síkon is képezte magát A Gödöllői Agrártudományi Egyetem Mezőgazdaságtudományi Karának Környezetvédelmi szakán 1976. április 26-án Mezőgazdasági szakmérnöki oklevelet szerzett.

1980 márciusától az erdőgazdaság központi apparátusába kapott feladatot közgazdasági előadóként. Elsősorban a fagyártmány üzemek hatékonyságával kapcsolatosan végzett elemzéseket. Ugyancsak a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Mezőgazdaságtudományi Karán 1981. szeptember 10-én Mezőgazdasági vállalatgazdasági szakmérnöki oklevelet szerzett. Az egyetem a mezőgazdasági vállalatgazdasági szakmérnöki oklevél abszolválását a mérlegképes könyvelői képesítés megszerzéséhez kötötte. Ezt az elrendelést is 1981. szeptember 11-ével teljesítette.

1982. április 15-én áthelyezéssel a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium felügyelete alá tartozó Kutatás és Oktatás Ellátási Központban került. Feladata a középfokú erdészeti szakoktatás és szakmunkásképzés aktualizált tanügyi dokumentációjának biztosítása, részvétel tankönyvek lektorálásában, vizsgálónökök felkérése, és személyes vizsgáztatási közreműködés.

1983. február 16-án áthelyezéssel a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium állományába került. Munkáját döntően a pénzügyi, számviteli szakterülethez kapcsolódó feladatellátás mentén végezte. Először az Erdészeti és Faipari Hivatal Ellenőrzési Osztályán az erdőgazdaságok 5 évenkénti tulajdonosi revízióját, a későbbiekben a minisztérium Költségvetési és Vagyongazdálkodási Főosztályán látott el különféle finanszírozási, elemző és ellenőrzési feladatot.

1987-ben áthelyezéssel kinevezték a tárca felügyelete alá tartozó szentendrei Erdészeti Gépgyártó Vállalat gazdasági igazgatóhelyettesének,

1988-ban ugyancsak a tárca felügyelete alá tartozó Erdészeti és Faipari Tervező Iroda általános és gazdasági igazgatóhelyettese lett.

1993-ban áthelyezéssel a Pénzügyminisztérium állományába került ahol dr. Naszvadi György államtitkár úr által közvetlenül irányított, főosztályi formában működő, az államháztartás racionalizálásával kapcsolatos feladatokat ellátó szervezetben osztályvezetői megbízatást kapott. 1994. novemberében Közigazgatási alapvizsgát tett

1993 és 1997 közötti években a tárca tulajdonosi felügyelete alá tartozó Kisalföldi-, Nagykunsági- és a Somogyi EFAG Rt-nél Felügyelő Bizottsági tag, a NEFAG-nál elnök volt

A fenti áthelyezések okán történt megszakítások kivételével a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztériumban illrtvr annak jogutódaiban dolgozott. Közszolgálati jogviszonya 2006. augusztus 16. napi hatállyal, munkaviszonya 2008. december 31-én szűnt meg.

Papp Kálmán (Kisbucsa, 1948) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 59/1970/71., kelte: 1971. június 24., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

A diploma megszerzése után tanulmányi ösztöndíjasként a MÉM Kaposvári Állami Erdőrendezőségén üzemtervezőként kezdett dolgozni. Családi okok miatt 1973-ban áthelyezését kérte a MÉM Pécsi Állami Erdőrendezőséghez, ahol szintén üzemtervezőként dolgozott. Közben környezetvédő és tájrendező szakmérnöki oklevelet szerzett 1977-ben az Erdészeti és Faipari Egyetemen.

1977-ben pályázott és felvételt nyert az Országos Természetvédelmi Hivatal Dél-dunántúli Felügyelőségére. Természetvédelmi felügyelőként feladata volt az országos jelentőségű védett területek hatósági, szakhatósági és részben kezelői feladatainak ellátása, új területek védettségi határozatainak előkészítése.

1981-től a Dél-dunántúli Tervező Vállalatnál környezetvédelmi tervezői státuszt töltött be. Az általános és részletes rendezési tervek környezetvédelmi fejezetének készítése mellett több beruházás környezeti hatástanulmányába bedolgozott.

1983-ban a nosztalgia visszavezette az erdőhöz és a Mecseki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Sásdi Erdészeténél fahasználati műszaki vezetői beosztásba került. A 10 ezer hektáros erdészetenél volt olyan év, amikor a kitermelt fatömeg meghaladta a 85 ezer köbmétert és egy időpontban 16 fakitermelő csapat is dolgozott.

1989-ben a vállalat központjába helyezték át, ahol előbb fahasználati majd értékesítői előadói munkakört töltött be.

1992-től felkérték az Árpádtetői Erdészet igazgatói feladatainak ellátására. A hagyományos gazdálkodási feladatokon túl az erdészetre hárult a felhagyott külszíni bányák, meddőhányók rekultivációja, Pécs város lakossága rekreációs igényeinek színvonalas kielégítése.

1996-ban az erdészethél létesült hazánk első erdei iskolája, a Mókus Suli, mely országos hírnévre tett szert.

Erdészeti igazgatóként kiemelt feladatának tekintette a szakmai utánpótlás kinevelését, több későbbi elismert vezető került ki munkatársai közül.

2005-től 2007-es nyugdíjba vonulásáig a Mecsekerdő Zrt. központjában töltött be ellenőrzési igazgatói munkakört.

Pályafutása alatt mindvégig fontosnak tartotta a rábizott csapat folyamatos szakmai fejlesztését, a munkatársai által elért eredmények elismerését/elismertetését.

A folyamatosan változó üzleti környezetben mindig bátran, kezdeményező módon, munkatársait is ösztönözve állt a kihívások elé.

Pályáján végig kísérte a természet szeretete és a környezetvédelem melletti elköteleződés, vezetői döntéseit folyamatosan meghatározta a fenntartható, környezettudatos szemlélet.

Hivatása részének tartotta, hogy az erdőgazdálkodás alapvető szakmai háttérét és a környezetvédelem fontosságát a szakmán kívüliekkel is ismertesse. Ennek érdekében felszólalt lakossági fórumokon, publikált a megyei lapban, nyilatkozott a helyi és az országos televízióban.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1970 óta tagja. Pályája során politikai párthoz vagy csoportosuláshoz kötődése nem volt.

Pályája során Kiváló Munkáért kitüntetésben részesült és megkapta az Országos Erdészeti Egyesület Elismerő Oklevelét, továbbá birtokosa a Mecseki Erdőkért díjnak.

Ponicsán Gábor (Jászberény, 1946) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 60/1970/71., kelte: 1971. június 24., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

A diploma megszerzése után a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat 11. Ipari Geodézia Osztályán nyert alkalmazást műszaki ügyintéző beosztásban. Kezdetben nagyméretarányú tervezési alaptérképek előállításához szükséges terepi felmérésekben, és a felvett adatok feldolgozásában tevékenykedett, majd az osztályon folyó mérnökgeodéziai, geodéziai művezetési munkákkal, speciális bányamérési feladatokkal kellett megismerkednie. 1972-ben már önálló megbízásként kivitelezte a Sió torkolati mű geodéziai művezetési munkáit. 1973. január 1-jétől műszaki csoportvezetőnek nevezték ki.

1978. május-június hónapokban a BUDAVOX Rt. megbízása alapján távközlési hálózatok telepítéséhez, tervezéséhez optikai összelátás vizsgálatokban vett részt műszaki szakértői minőségben, Algériában, Constantine, Setif, Bou Saada körzetekben.

1979. január 1-jétől termelésirányítói kinevezést kapott; feladatai közé tartozott négy műszaki osztály munkáival kapcsolatos szerződések létrehozása, irányítása, az állami alpmunkálatok és a sajátos célú földmérési feladatok terén.

1980. szeptember 5-től 1988. február 15-ig. A BGTV-Kartográfiai Vállalat-TESCO (Nemzetközi Műszaki Tudományos Együttműködési Iroda) mint konzorcium megbízásából, a nigériai-magyar térképészeti vegyesvállalatnál, a Nigerian Mapping Co. Ltd-nél (székhely: Nigéria, Lagos) kinevezett műszaki igazgató. Jogosult volt a nigériai hivatalos cégbejegyzés alapján geodéziai, térképészeti, kartográfiai, fotogrammetriai, légifényképezési és műszaki tervezési tevékenységet végezni a Nigériai Szövetségi Köztársaság

területén. Tevékenysége során a magyar export érdekek figyelembe vétele rendkívüli fontosságot jelentett.

A külszolgálatból visszatérve a BGTV Külkereskedelmi Irodáját vezette, felelős volt az export-import ügyletek sikeres lebonyolításáért. A Vállalat Részvénytársasággá történő átalakulása során termelési igazgatóhelyettes, termelési igazgató, termelési vezérigazgató helyettes tisztségeket viselt 1996. október 31-ig.

1996. november 1-jétől 2003. május 31-ig a Nemzeti Kataszteri Program Kht. ügyvezető igazgatója. A Földművelésügyi Minisztérium kizárólagos tulajdonában lévő gazdálkodó szervezet létrehozására, igazgatói feladatkörben való működtetésére kérte fel az agrárminiszter. A kitűzött fő cél egy olyan, az egész országot lefedő digitális térképmű létrehozása, mely kielégíti az IIER, a földügyi nyilvántartás, a Nemzeti Földalap, valamint az egész mezőgazdaságot jelentős mértékben érintő birtokrendezési feladatok ellátásához.

2003. június 18-tól 2014. január 31-ig az EUROSENSE Légi Térképészeti Kft. ügyvezető helyettese. A Cég alaptevékenysége a távérzékelésre, fotogrammetriai szolgáltatásokra, úrfelvételek feldolgozására, geoinformációs szakértői szolgáltatásokra vonatkozik. Saját tulajdonban lévő, magyar lajstrom jelű légi fényképező repülőgéppel rendelkezik. Az ügyvezető helyettes feladata volt a pályázatok, különösen a közbeszerzési pályázatok figyelése, nyomon követése, a kiírás szerinti műszaki tervek kidolgozása. Az elnyert munkák kivitelezésének nyomon követése, a részhatáridők betartatása, a munkák adminisztratív háttérének biztosítása. A cég többek között sikeresen pályázott és kivitelezett a Magyarország teljes területét lefedő légifényképezés (MADOP) tárgyú kiírásokra.

Az MFTTT tagjaként különösen a Nemzeti Kataszteri Program fejlődésével, kiteljesedésével kapcsolatos előadásokat tartott az Egyesület rendezvényein, és publikált a Geodézia és Kartográfia folyóiratban. Munkássága elismeréseként kiemelkedőnek tekinthető a 2000. évben az FVM által adományozott Fasching Antal díj. Számára a legkedvesebb kitüntetést az Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság Földmérő Szakosztálya által 2003. évben átadott Fő Geodéta Díj jelenti, melynek indoklása: „... *tevékenységének, kapcsolatai fejlesztésének és a magyar műszaki nyelv ápolásának szolgálatáért*”.

Právetz Antal (Söréd, 1946) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 61/1970/71., kelte: 1971. június 24., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

Erdész-vadász dinasztia harmadik generációs tagja végzés után a Csákvári Erdészethez került, ahol egy évig gépesítési, két évig erdőművelési műszaki vezető volt, majd 1974-től 2019-ig az erdészet igazgatója. Ezt követően még két évig a Gánt-kőhányási Gróf Esterházy Móric ökoturisztikai központ projektigazgatója, annak elkészültéig.

Ifjú korától fogva elődei nyomdokain járva kívánta szolgálni a magyar erdőket a Vértes déli oldalán, és ott is kívánt megöregedni, ahol már nagyapja, édesapja is munkálkodott, hiszen minden szálal ide kötődik. Ha utánaszámolunk id. Právetz Antalnak 50 éves, ifj. Právetz Antalnak 43 éves, az erdőmérnök legifjabb Právetz Antalnak eddig 50 éves erdészeti szolgálata van napjainkig a Vértesben.

Csákberényi gyökereire mindig is büszke volt. Szakmai munkásságának kiemelkedő eredményeként tekint a település melletti Meszes-völgyi és a Juhdöglő-völgyi erdőrezervátumok létrehozására, utóbbi kiemelkedő jelentőségű az ott található mintegy 280 esztendőss állomány megmentésével.

Kimagasló feladatot jelentett számára, a Vértesben elnéptelenedő kis falvak felhagyott mezőgazdasági területeinek újraerdősítése. 10 év alatt több mint kétszáz hektár új erdő létesült, elsősorban őshonos fafajokkal. Sikerral próbálkozott a régi erdőhaszonvételek, a mészégetés és az erdei faszénégetés beindításával. Az utóbbi évtizedeken át tekintélyes gazdasági ágazatot jelentett.

1976-ban kezdeményezte és kivitelezte a muflon betelepítését a Vértesbe. Ez sikertörténetévé vált. 1990-től üzemi kezeléssel vadászterületek beindításával a vadgazdálkodás látványosan fejlődött, létrejött egy minta-vadászterület.

2012-ben indítványozta az Esterházy család által felépített, kőhányási Szent Teréz kápolna felújítását. 2013-ban a vértesi II. világháborús harcok magyar áldozatainak tiszteletére állítottatott emlékművet. 2014-ben régi elképzelésének megvalósítására került sor, amikor kezdeményezte, hogy méltó bemutatóhely létesüljön Csákberényben, a déli Vértes nagy történelmi hagyományokkal, illetve gazdag kulturális és szakmai örökséggel bíró vadász és erdész hivatásainak a szélesebb közönség számára történő megismertetésére, mely a Gróf Merán Fülöp Vadászati és Erdészeti Múzeum formájában öltött testet.

Az Országos Vadászkamara Fejér Megyei Szervezetének megalakulásától napjainkig, hivatásos vadász alelnöke, 1992 óta a gánti Vértes Vadásztársaság elnökhelyettese.

A Vadászkamara és a Vadászati Védegylet összes kitüntetésének tulajdonosa. Amire büszke, utánpótlás-nevelő tevékenységét, az erdő- és vadgazdálkodás összehangolásában végzett munkáját 2012-ben a kormány Magyar Érdemrend Lovagkeresztjével ismerte el. Erdészeti kezelési területén a települések fejlesztésében végzett közreműködéséért Csákberény, Gánt és Csákvár város díszpolgára lett.

Szabó Csilla (Radetzky Jenő Zoltánné) (Sopron, 1947) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 12/1970/71., kelte: 1971. június 21., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

Férjemmel, aki 1969-ben szerzett diplomát, Székesfehérvárra kerültünk, ahol egy évig a Sárvizi Malomcsatorna Vízitársulásnál dolgoztam tervezőként. Ekkor már érelődött bennem a gondolat, hogy jobban szeretnék a műszaki-mérnöki feladatok helyett emberekkel foglalkozni.

1977-ben beiratkoztam az ELTE Bölcsészettudományi Karára, ahol népművelői diplomát szereztem.

23 évig igazgatóhelyettesként dolgoztam a székesfehérvári Szabdművelődés Házában, itt megtalálva igazi utamat.

Később még egy „hivatást” kaptam a gondviseléstől. Kitanultam a nép bútorfestés mesterségét és ezt nyugdíj után is szenvedélyesen gyakorlom elnyerve a népi iparművész címet is.

Roska László György (Lőrinci, 1946) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 63/1970/71., kelte: 1971. június 24., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

1969-ben tanulmányi szerződést kötött a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalattal, ezért a diploma megszerzése után, 1971. augusztus 1-jétől a gyöngyösi irodájánál kezdett el dolgozni: (1975-ig műszaki ügyintéző, 1986-ig csoportvezető, 1991-ig irodavezető, 2001-ig osztályvezető, 2014-ig irodavezető, 2015-ig régióigazgató). 2006-ban kérte nyugdíjazását, de 2015 végéig továbbra is a jogutód Geodézia Zrt. gyöngyösi irodájánál dolgozott.

1978-ban elvégezte az EOTR tanfolyamot, ami az alaptérképek készítése miatt volt szükséges. 1981-ben tovább képezte magát, okleveles geodéziai automatizálási szakmérnökként végzett. 1990 óta ingatlanrendező földmérői minősítéssel is rendelkezik. 2002-től Geodéziai vezető tervezői engedéllyel (GD-1), majd (GD-T) rendel-

1981-től névjegyzékes földmérői engedéllyel végezhetett magán földmérői munkát, mely tevékenységet jelenleg is folytatja.

Gyöngyös Város Önkormányzata megbízására – elsők között az országban – 1990 és 2015 között végeztünk, (fejlesztettünk) a város központi közmű és szakági nyilvántartásának (KKN és SZN) digitális átalakítását.

1997-ben felvételt nyert a Magyar Mérnöki Kamarába, mint Földmérési térképészeti és távérzékelési szakértő.

Az ország földmérési alaptérképeinek digitális átalakítása program keretén belül, 1997-ben elsőként készítettük el megyénkben – a TAKAROS rendszer részeként – Füzesabony térképi átalakítását.

Még ebben az évben GEO-RO néven, betéti társaságot alapított, melyben jelenleg is aktív tag.

2003 májusában az Eötvös József Főiskola (Baja) címzetes főiskolai docens címet adományozott, a hallgatók geodéziai gyakorlati oktatásában folytatott munkájáért, ami 1990-től 2016-ig volt folyamatos.

2006-ban Budapesten, az MTTVE a Geodézia, Gazdaság, Informatika keretén belül, majd 2007-ben Debrecenben a GITA Konferencián – Gyöngyös Város digitális közműtérképe – címmel tartott előadást, bemutatót.

1990-ben Kiváló Dolgozó cím, 2011-ben Miniszteri Elismerő Oklevél birtokosa lett. Szakmai és oktatói munkám elismeréseként, 2012. március 15-e alkalmából, az a megtiszteltetés ért, hogy a földmérés terén a legmagasabb kitüntetésben – Fasching Antal díjban – részesült.

Serfőző László (Geszt, 1946) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 65/1970/71., kelte: 1971. június 24., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

A diploma megszerzése után szerettem volna szülőfalumban, Geszten elhelyezkedni, de az erdőgazdaságok éppen akkor befejeződött átszervezése miatt erre nem volt lehetőségem. Emiatt az akkori Felső-tiszaí Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság (FEFAG) Debrecen és Monostorpályi községhatáraitban gazdálkodó Halápi Erdészetről helyezkedtem el és erdőművelési műszak vezetői beosztásban dolgoztam.

1975-ben a MÉM Szegedi Állami Erdőrendezőség Gyulai Erdőfelügyelőségén megüresedett egy hely és engem felvettek ide. Attól kezdve nyugdíjazásomig folyamatosan itt dolgoztam. Az első időszakban, mint erdőfelügyelő, majd később a nyugdíjazásomig, mint

osztályvezető. Az irodánk falán a cégtábla többször megváltozott, de a munka alapvetően ugyanaz maradt.

A szokványos munkákon felül volt néhány különlegesebb is, amelyben részt vettem, mint például:

- a felügyeleti körzethez tartozó városok zöldövezeti erdőinek telepítése (Gyula, Mezőhegyes, Mezőkovácsháza, Orosháza)
- a Fekete-Körös menti erdők ökológiai vízpótlása
- Gyula-Városerdőn az erdei iskola létrehozása
- a kötegyáni Ökotó Ökopark elkészítése

Nyugdíjazásomra a 2006-os kormányzati létszámleépítés kapcsán került sor.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1969 óta vagyok tagja.

Dokumentálható elismerést csak főnökeimtől és kollégáimtól kaptam. Amikor annak még divatja volt többször voltam kiváló dolgozó.

Nyugdíjazásom után egy évvel, tehát 2007-ben az Alföldi Erdőkért Egyesület emlékérmét, és 11 évvel később 2017-ben az OEE Kaán Károly emlékérmét kaptam meg.

Dr. Solti Béla (Balassagyarmat, 1948) okleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 79/1970/71., kelte: 1971. június 25., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

A diploma megszerzése után az Ipolyvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Nagybörzsönyi Erdészeténél faipari műszaki vezetőként, majd 1972-től a Litkei Erdészetnél erdőművelési műszaki vezetőként dolgozott.

1974 félévétől a gazdasági vonalról tudományos vonalra váltott. Gyöngyösön helyezkedett el, a Mátra Múzeumnál, ahol zoológiai vonalon dolgozott tovább, a gerinces gyűjtemények kurátoraként. Fő területe az ornitológia, de herpetológiai és mammológiai kutatásokat is végzett. Speciális kutatási területe a madárcsonttan. 1982-ben Debrecenben, a Kossuth Lajos Tudományegyetemen szerzett doktori címet, az európai nagy termetű sólymok összehasonlító oszteológiai vizsgálatából. Kandidátusi értekezését 1994-ben az

európai kis termetű sólymok összehasonlító oszteo-morfológiai vizsgálatából készítette.

1974-től folyamatosan végzett faunisztikai kutatásokat, felméréseket Heves megyében, főként madártani témában. Feldolgozta a Mátra Múzeum madár- és madártojás gyűjteményeit.

Munkatársával, Laczik Ilonával felállította az ország második legnagyobb madár- és emlős-csonttani gyűjteményét, ami alapja volt a későbbi szakmai munkájának.

1993-tól a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület (MME) fokozottan védett ragadozómadarakkal kapcsolatos EU-s pályázatainak (kerecsensólyom, parlagi sas, rétisas) és ritka bagolyfajoknak (uhu, uráli bagoly) táplálkozásbiológiai vizsgálatait végezte, az egész országra kiterjedően.

1993-ban OTKA kutatás keretében részt vett az Északi-középhegység refúgiumterületeinek zoológiai kutatásában.

A Bükk Nemzeti Park Igazgatóság által kiadott, A Mátrai Tájvédelmi Körzet című monográfiában az Átvilág – Gerincesek fejezet kétéltűek, hüllők, madarak részét írta.

2009-ben elkészítette a Mátra Múzeum új, állandó kiállításának gerinces részét.

A Magyar Madártani Egyesületnek 1974 óta tagja, 1984-től pedig az egyesület Heves Megyei Csoportjának elnöke. Vezetésével a megyében madártani állományfelméréseket, mesterséges madártelepítést, madárgyűrzést végeztek, ismeretterjesztő előadásokat tartottak.

1991 és 2002 között tagja volt a Magyar Tudományos Akadémia Miskolci Akadémiai Bizottsága Orvosi és Biológiai Szakbizottságának.

Publikációinak száma 72.

2011-ben vonult nyugállományba, de szakmai munkát továbbra is végez.

Munkáját Szocialista Kultúráért (1985), Múzeumi Nívó-díj (Oktatási és Kulturális Minisztérium, 2009), Kerecsensólyom díj (MME, 2014) és Chernel István emlékérem (MME, 2018) kitüntetésekkel ismerték el.

Stolár Vince (Diósgyőr, 1944) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 44/1970/71., kelte: 1971. június 23., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

A végzés után a Zalai EFAG Nagykanizsa Bánokszentgyörgyi Erdészeténél kapott munkalehetőséget fahasználati műszaki vezetői munkakörben. Két év után családi okok miatt szülővárosához közelebb helyezkedett el. A Borsodi EFAG Miskolc Répáshutai Erdészeténél erdőművelési munkakörben dolgozott. 1975. január 1-jétől a Miskolci Állami Erdőfelügyelőséghez került erdőfelügyelőnek. Itt dolgozott nyugdíjazásáig. Ez idő alatt többször változott a cég neve. Munkája során több erdészetenél is végzett erdőfelügyeleti

munkákat. Ez idő alatt történt meg az erdők privatizációja, ami nem volt mindig probléma mentes. 2005-ben nyugdíjas lett.

Szalay Sándor (Poroszló, 1947) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 81/1970/71., kelte: 1971. június 25., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

A diploma megszerzése után az egyik kormány-vadászterületen, a Telki Erdő és Vadgazdaság Budakeszi Erdészeténél kezdett el dolgozni erdőművelési műszaki vezetőként. Az ebben a beosztásban eltöltött öt év tapasztalata meghatározó volt későbbi szakmai munkájára. Az erdő vadeltartóképeségénél jelentősen nagyobb nagyvadlétszám és a természetközeli erdőgazdálkodás összeférhetlensége, a belső utasításként előírt, csak vadkárrelhárító kerítések mögött mesterségesen létrehozandó erdőfelújítások kényszere mély nyomot hagyott benne. 1976-ban nevezték ki a Budakeszi Erdészet vezetőjének. Majd rábízták a Budakeszi Fafeldolgozó Üzem vezetését is. Később pedig hozzá került a Műszaki Erdészet is a javítóműhellyel, a gépüzemmel, a murvabányákkal és a köszörűkő üzemmel. Az egyre szaporodó és szerteágazó feladatok mellett a

Gödöllői Agrártudományi Egyetem Társadalomtudományi Karán mezőgazdasági vállalatgazdasági szakmérnöki oklevelet szerzett.

Kinevezése után azonnal korszerűsítésekbe kezdett. Felszámolták a vándor csemetekerteket. Az erdőszítésekhez, az erdőn kívüli fásításokhoz szükséges szaporítóanyagot és az értékesítésre szánt dísznövényeket korszerű technológiával egy újonnan létesített központi csemetekertben termelték meg. A vadeltartóképeségnél jelentősen nagyobb nagyvadlétszám nyomása és az úgynevezett Csigáskönyv utasítása ellenére az erdőszítésnél ebben az időben kísérletezték ki a nagy területen lévő cseres állományok vadkárrelhárító kerítés nélküli természetes felújítási eljárását. A fakitermeléseknél megszüntette a tő melletti felkészítést, kerülték a nagy mennyiségű készletre termelés korábbi gyakorlatát. Lehetőséget teremtett a Danszky -féle altalajlazító, a Hauer-féle vegyszeres ápolások, közelítő eszközök kipróbálásának. Az erdőszítésnél kísérletezték ki és gyártották a BUVAD nevű vadragás elleni szert. Megpróbálta mérsékelni a bérszínvonal-gazdálkodás termelékenységre gyakorolt negatív hatásait. Ebben az időszakban történt a Budapest környéki erdők murvás sétatutakkal történő feltárása, esőbeállókkal, pihenőpadokkal történő ellátása. Vezetésével létesült a Budakeszi Vadaspark, a ma is működő koronglőtér Budaörs határában, melyet a műszaki vezetőivel és a kerületvezető erdészeivel együtt, saját kezűleg építettek. Az általa alapított vadászóttusa csapat majdnem minden országos versenyen az első két hely valamelyikén végzett.

A magánszférában eltöltött idő után ismét állami feladatot vállalva a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztériumhoz került. Vezető főtanácsosként irányította a nemzeti park igazgatóságok természetvédelmi erdőkezelési munkáit, kiemelten a körzeti erdőtervek természetvédelmi szempontú részletes elemzését és vizsgálatát. A vizsgálat során a természetvédelmi oltalom alatt álló területek erdőrészlet szintű egyeztetéséből adódó eredmények összefoglaló értékelését végezte. Vizsgálta a természetvédelmi kezelés irányelveinek megvalósítási lehetőségeit, továbbá a teljes tervezési körzetre vonatkozóan elemezte az erdőgazdálkodás természetközeli vonatkozásait. Közreműködött a természetvédelem vadgazdálkodási koncepciójának kidolgozásában és az erdőre vonatkozó természetvédelmi és vízügyi érdekek ütközésének jogszabályi szinten történő felszámolásában. Nyugdíjba vonulása után szaktanácsadóként hasonló témákban írt közel száz tanulmányt két erdőszítési társaságnak, illetve a Földművelésügyi Minisztériumnak.

A tartamos természetközeli erdőgazdálkodás és a természetvédelmi célú erdőkezelés, valamint a természetvédelmi elvárásoknak megfelelő körzeti erdőterv rendszer kialakításában végzett szakmai munkája

elismeréseként Miniszteri Elismerő Oklevélben, majd a Magyarország Köztársasági Elnöke által adományozott Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetésben részesült

Szilas Csaba (Salzburg (Ausztria), 1945) okleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 83/1970/71., kelte: 1971. június 25., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

A diploma megszerzését követően a BEFAG műszaki osztályán kezdett, mint gyakornok, mélyépítési tervezőként a központban – a Keletbükki EG ösztöndíjasa volt. Feladat volt az erdei utak tervezése és egyéb, kisebb mélyépítési tervezés az akkoriban folyó fűrészipari rekonstrukcióhoz tartozó keskeny nyomközű vasútnál. Három év után a Lillafüredi Állami Erdei Vasútnál lett műszaki vezető.

Utána a Miskolc Város Építési és Közlekedési Osztályán meghirdetett utügyi főelőadói állást pályázta meg, és nyerte el. Ott mint másodfokú hatósági ügyintézőnek feladata volt az akkor folyó nagyberuházások, aluljárók, utak, házigyári építkezések, utak és közművek tervezésének koordinálása.

1979n januárjától visszatért a szakmába. Lillafüreden lett erdőhasználati műszaki vezető, részt vett a bükkösök természetes felújításában.

1984 decemberében kinevezték az erdőgazdaság központjába az Ellenőrzési és Szakfelügyeleti Osztály vezetőjének, amit 1988. január 1-jéig töltött be. Ekkor áthelyezését kérte a Sajóvölgyi Erdészeti Igazgatósághoz főmérnöki beosztásba. 1992 tavaszától erdőszeti igazgatói beosztásban folytatta a munkáját. 2003. február 1-jével a vezérigazgató jogellenesen megszüntette a munkaviszonyát. A Legfelsőbb Bíróság megállapította a jogellenességet, de a visszahelyezéssel nem élt.

Sztancsik Lujza (Dorka János Lászlóné) (Dömös, 1946) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 85/1970/71., kelte: 1971. június 25., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

Az oklevél megszerzése után, az Erdőgazdasági és Faipari Tervező Vállalatnál (ERFATERV) kezdte el dolgozni, mint tervező mérnök. Erdészeti feltáró utak tervezése és rakodóhelyek kialakítása volt a feladata. 1972-73-ban főleg a Pílisi Állami Erdőgazdaságtól kaptunk jó tervezési feladatokat, amelynek akkor dr. Madas László erdőmérnök volt az igazgatója. Jelentősebb munkái Visegrádi Apátkúti völgy úttervezése, valamint a Lepencei strand geodéziai felmérése és első tanulmányterv készítése, Lutonszky Zoltán erdőmérnökkel. Útterveket készített még a Bükkben, a Mátrában, valamint geodéziai felméréseket és feltáró utak tervezett a Hanságban.

1974-től 1984-ig a Mélyépítési tervező Vállalatnál (MÉLYÉPTERV)

dolgozott, mint tervező mérnök. Út és mélyépítési munkák tervezését végezte, valamint mezőgazdasági területek meliorációs munkáinak a tervezése volt a feladata: útépités, vízrendezés, alagcsövezés stb. (Bábolnai Állami Gazdaság, Dalmandi Állami Gazdaság, Nádudvari Állami Gazdaság stb.).

1984-2011-ig a Fővárosi Beruházási Vállalatnál (FŐBER Rt) dolgozott, nyugdíjba vonulásáig. Fő feladata az egyes beruházások előkészítése, majd az építkezések lebonyolítása, közbeszerzési eljárások lefolytatása, értékelése volt. Ez utóbbihoz megszerezte a szükséges képesítést. Főbb munkái: Szent István Kórház rekonstrukciója (égéssebészet kialakítása, intenzív osztály létesítése, CT telepítése stb.), Fehérvár úti Vásárcsarnok teljes rekonstrukciója, a Közgazdasági Egyetem (CORVINUS) „Sóház” épületének teljes rekonstrukciója, Visegrádi Kórház balneoterápiás részlegének a kialakítása, McDonalds éttermek

előkészítése és építésének a lebonyolítása, Szentendrei Körzeti Földhivatal építésének teljeskörű lebonyolítása, valamint még több kisebb és nagyobb építkezések teljeskörű lebonyolítása. Közben 1992-ben a férjével magántervező irodát alapítottak – AQUVATERV Komplex Kft. –, amelyben szintén tervezéssel foglalkozott, kisebb mértékben ugyan, mivel a fő állása a FŐBER Rt-nél megmaradt. 1991-ben ingatlanforgalmazó és ingatlan értékbecslési képesítést szerzett, amelyet nagyon jól tudott hasznosítani a különböző ingatlanok felmérésénél és értékesítésénél.

Tóth Kálmán (Budapest, 1945) okleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 82/1970/71., kelte: 1971. június 25., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

A végzés után mielőtt elkezdte volna a munkát a tanulmányi ösztöndíjat nyújtó Keszthelyi Állami Erdőgazdaságnál megkeresést kapott a Székesfehérvári Állami Közútépítő Vállalattól, ahol útépitéshez értő diplomás mérnököt kerestek. Az ösztöndíj átvállalás után Székesfehérváron kezdett el dolgozni. Másfél évet töltött el a KÉV-nél művezetőként.

Egy évig művezetőként utat épített Alsódoboson és Sárkeresztesen, majd a balatonfőkajári aszfalt üzemnél irányította a 64-es és 82-es utak aszfaltozási feladatait.

1972. november 1-jével áthelyezték a Fejér megyei Állami Építőipari Vállalathoz. Egyúttal felkérték, egy szakirányú diploma meg-

szerzésére. Jelentkeztem a Műegyetem Építés Kivitelezés szakra, ahol a szintemelésezési építési mód (LIFT-Slab) témájú diplomáját 1978-ban védte meg.

Pályáját a Fejér megyei Állami Építőipari Vállalatnál (később Alba Regia ÁÉV) folytatt nyugdíjazásáig különböző beosztásokban:

- 1972-75 között a Mélyépítő Főüzemnél művezető
- 1975-79 között építésvezetőként ipari létesítmények megvalósítása
- 1980-81 között vállalkozási csoportvezető
- 1982-85 között szervezési osztályvezető
- 1985-89 között faipari főüzem vezető
- 1990-95 között marketing vezető
- 1996-tól nyugdíjazásig vezérigazgatói tanácsadó

Munkája elismeréseképpen két alkalommal a Vállalat kiváló dolgozója elismerésben, és mint sportoló miniszteri dicséretben részesült.

1990-ben létrehozta saját vállalkozását nyílászárók kereskedelme és beépítési szolgáltatása céljából, melyet nyugdíjazása után 6 évvel értékesített.

Részt vesz még ma is az Erdőért Egyesület tevékenységében, ahol fő cél a Székesfehérvárt körül ölelő erdősáv telepítése, amiből a mai napig már 22 ha meg is valósult. Kiemelten foglalkoznak az Erdei Iskola programmal, ahol a fiatalok természethez közeledését segítjük elő. Külön foglalkoznak a fogyatékos gyerekek segítségével, erdei iskolába történő szállításával, rezervátumok megismertetésével.

Dr. Trombitás Tamás (Kecskemét, 1945) okleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 42/1970/71., kelte: 1971. június 23., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

Szakmai pályafutása kisebb kitérőkkel négy nagyobb szakaszra osztható:

- 1971-1982: erdészeti kutatás
- 1982-1998: termelészövetkezetek, és magán erdőgazdálkodók erdőgazdálkodásának szervezése
- 1999-2008: erdészeti hatósági feladatok ellátása
- 2008-2020: magán erdőgazdálkodók szakirányítása, motorfűrész kezelő tanfolyamokon oktatás

A diploma megszerzése után viszonylag egyenesen vezetett az útja az erdészeti kutatás felé. Az Erdészeti Tudományos Intézet Észak-dunántúli Kísérleti Állomásán a fenyő magtermesztő ültetvények létesítése, üzemeltetése, feketefenyő klónvizsgálatok, tölgy mag-

termő állományok virágzásvizsgálata, a termésfokozási lehetőségeinek keresése témákon dolgozott. Közben nyolc évig irányította a Sárvári Arborétumban folyó munkákat, és részt vett a sárvári parkerdő kialakításában. Az ERTI-től való távozása után, még két évig dolgozott külső munkatársként az ásothalmi erdeifenyő magtermesztő ültetvény kivitelezésén. A kutatásban végzett munka eredménye néhány szakcikk, és könyvrészlet, részvétel fenyő fajtabejelentésekben, egy egyetemi doktori disszertáció és néhány jelentéktelenebb elismerés.

1982-ben az Igali Aranykalász mezőgazdasági termelészövetkezet gesztorságával alakuló erdőgazdasági társaság vezetője lett. Feladata a termelészövetkezetek fűrészüzemeinek fejlesztése, közös erdőművelő, fakitermelő, szállító géppark kialakítása, üzemeltetése volt. A társaság a tervezéstől a kivitelezésig, illetve az elszámolásig segítette, végezte a tagok munkáját. A privatizációval megszűnő termelészövetkezeti erdőgazdálkodás irányításának helyébe 1995-től erdőbirtokossági társulások szervezése, irányítása, és magán erdőgazdálkodók szakirányítása lépett. Ezt a feladatot változó intenzitással 2020 nyaráig végezte.

1999-től új területen, erdőtervezőként majd erdőfelügyelőként dolgozott az Állami Erdészeti Szolgálat Pécsi Igazgatóságán nyugdíjba vonulásáig.

Nyugdíjazása után újra több erdőgazdálkodó szakirányítását vállalta, és emellett motorfűrész kezelő tanfolyamokon oktatott.

Várady János (Budapest, 1947) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 64/1970/71., kelte: 1971. június 24., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

Gyermekkorra első tíz évét a Tolna megyei Belecskán tölti. A falu és a természetközeli élet, az Édesapjával, gyermekként átélt vadászati élmények meghatározzák későbbi pályaválasztását.

Az Egyetem elvégzése után 1971 és 1974 között a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat Budapesti és Soproni Osztályán dolgozott műszaki ügyintézőként. 1974-75-ben a Békés-Csongrád Megyei Állami Gazdaságok Szakszolgálati Állomásán erdészeti szaktanácsadó, majd 1976-ban rövid ideig az Erdészeti és Faipari Tervező iroda a Talajmechanikai Osztályán tervezőmérnök. 1976 és 1979 között a Szerencsi Állami Gazdaságban erdészeti és vadászati ágazatvezető. 1979 és 1989 között a Felsőtisza Erdő és Fafeldolgozó Gazdaságnál 1 évig termelési előadó, majd vadászati felügyelői beosztást kapott. 1989-90-ben az Állami Erdészeti Szol-

gálat, Debreceni Igazgatóságán erdőfelügyelő. 1990-től korábbi munkahelyének jogutódjánál a Nyírerdő

Rt-nél Erdő és Vadgazdálkodási főmérnök. Az erdőgazdaságnál végzett munkájával hozzájárul a korábbi dóm telepítések eredményeként a mai is világhírű vadállomány létrejöttéhez. Szolgálati ideje alatt került terítékre az első világrekord dámbika Guthon. 1999-ben visszatér gyermekkorra színhelyére Tolna megyébe. A Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt-nél előbb erdészetvezető, majd vadászati ágazatvezető. 2002-ben súlyos szív műtétet követően nyugdíjba vonul, de 2006-ig nyugdíjasként tovább dolgozik munkahelyén. Végleges nyugállományba vonulása után, erdészeti vállalkozóként 2006 és 2016 között a Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóságnál erdészeti referens. A szakmától ezt követően sem szakad el, jelenleg is sok hektár erdőterület szakirányítója.

1981-ben a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen Vadgazdálkodási Szakmérnöki oklevelet szerez, majd 2004-ben sikeres vizsgát tesz a Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Karán a felsőszintű erdő- és kárértékszámítási Szaktanfolyamon.

Munkája során Eredményes Fásításért kitüntetésben, Vállalti kiváló dolgozó elismerésben részesül, majd 2017-ben a Bronz Fokozatú Életfa Emlékplakett kitüntetését veheti át.

Várnai Pál (Sellye, 1947) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 84/1970/71., kelte: 1971. június 25., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

A diploma megszerzése után Pécssett kezdett dolgozni mélyépítő tervezői munkakörben. Baranyában út, csatorna, tereprendezési, földmérési tervek, majd az NDK-ban létesítendő kórházak terveinek az elkészítésében vett részt. Új feladatkört jelentett, amikor a Pécsi Tervező Vállalatnál megalakult a környezettervező szakosztály. Településrendezési tervek környezetvédelmi munkarészek, környezeti hatástanulmányok, kommunális és ipari hulladéktárolók létesítési és rekultivációs terveinek a kimunkálója volt a tizenkét év során.

Következő munkahelyén, az FM Erdőrendezési Szolgálat Pécsi Irodájánál erdőtervezőként és termőhelyfeltáróként folytatta tervezői tevékenységét. Részt vett az erdők EVH (egészségügyi vizsgálati

hálózat) pontjainak létesítésében és az évi állapotfelvelelésekben, továbbá a vizsgálati helyek genetikai talajtípusának a leírásában. Különleges feladatának számított a Pécsi Hőerőmű zagykazetták porzása elleni védelem. A külföldi szakirodalmat is tanulmányozva, továbbá a mesterséges termőhely vizsgálatára alapozva hozzájárult ahhoz, hogy a fafajösszetételre vonatkozóan az Iroda sikeres erdőtelepítési javaslatot tegyen.

Szakmai elismerés fogadta a Duna-ártéri erdőkben végzett termőhelyfeltárási tevékenységét, amelynek eredményeként a domborzati és vízügyi adatok alapján elárasztási gyakoriság térképet szerkesztett.

Nyelvismereteit hasznosította a nemzetközi kapcsolatokban, mint a szakmai levelezések és más országokból érkező kollégák fogadása. Több alkalommal volt külföldi kiküldetésben, szakmai tanulmányutak közreműködő résztvevőjeként.

Zsoldos Gábor (Szécsény, 1947) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 86/1970/71., kelte: 1971. június 25., kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

Erdészeti tanulmányait a Roth Gyula Erdészeti Technikumban kezdte. Az Erdészeti és Faipari Egyetem erdőmérnöki szakának elvégzése után mint gyakornok a Mezőföldi Állami Erdő és Vadgazdaságban kezdett dolgozni, majd még ebben az évben áthelyezéssel az Agárdi Állami Gazdasághoz került, ahol erdőmérnöki feladatokat látott el. Mellékfoglalkozásban a Seregélyesi Alkotás TSZ-ben is dolgozott erdészeti szakirányítóként. Az állami gazdaság Agárdi Mezőgazdasági Kombináttá alakulásakor erdő és vadgazdálkodási ágazatvezetővé nevezték ki. A Kombinátban lerakta az üzemi vadkacsatenyésztés és hasznosítás alapjait, valamint az ő irányítása

alatt létesült a gazdaság mobil (angol rendszerű) fácántelege is. Ezekben új módszert vezetett be a syngamosis (légcsőférgesség) megelőzésére, melyet dr. Nagy Emil a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Állattani Intézetének professzora Apróvadtenyésztés című szakmérnöki jegyzetében Zsoldos-módszerként ismert el. Mindeközben a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Mezőgazdaságtudományi karán 1981-ben vadgazdálkodási szakmérnöki diplomát szerzett.

1981 augusztusában saját kérésére került áthelyezéssel a Mecseki Erdő és Fafeldolgozó Gazdasághoz, ahol 2005-ig, nyugdíjazásáig dolgozott mint vadászati ágazatvezető.

Feladata alá tartozott 4 baranyai erdészet mintegy 56 ezer hektáron végzett vadgazdálkodásának szakmai irányítása, gazdaságos működésük megteremtése. Ennek érdekében az országban elsőként szerezte meg az exportengedélyezési jogot a bérvadászatok értékesítésére. Az alapvetően nagyvadas vadászterületeken a minél sokszínűbb vadászati lehetőségek megteremtéséért fácánteleg, vadkacsa telep létesítését is szorgalmazta. Munkásságának köszönhetően létesült egy ezer hektáros vaddisznós kert is. Irányítása alatt az ágazat minden évben kiemelkedő nyereséget hozott. Tevékenyen részt vett az Állami Erdőgazdaságok Vadgazdálkodási Bizottságának munkájában is.

Munkáját 1986-ban Kiváló dolgozó címmel ismerték el.

2005-ben nyugállományba vonult, saját földjein gazdálkodott, valamint ott saját tulajdonú kocsányostölgyest is telepített. Ekkor szerezte meg az MGSZH Jogosult erdészeti szakszemélyzet státuszt.

